

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De civitate dei

Augustinus, Aurelius

[Freiburg im Breisgau], 1494

[Liber II]

[urn:nbn:de:bsz:31-313420](#)

Ca. XXXVI. **a** Ed adhuc quedā mī
 f Ed adhuc q̄dam r̄c.
 In hoc ca. oñdit aug⁹ q̄ restante ad
 bux tractanda in nouē libris sc̄q̄n
 tibus. b Lō
 memoranda sūt enī r̄c. s. lib. ii.
 c Deinde demō
 strandū ē sc̄līcē
 libro secundo
 d Et quām ob
 causam r̄c. sc̄z li.
 iii. capitulo. iij
 e Postmoduz
 aduersus eos r̄c
 sc̄z a lib. vi. vlg
 ad li. xij. f Al
 seramus ciuita
 rem dei r̄c. sc̄lī
 ce a territo capi
 tulo libri decimi.
 vlg ad finē eius
 f tū decipiēdo r̄ fallēdo nocuerint. Po
 stre aduersus eos dicef: q̄ manifestissimis
 documētis cōfutati atq̄ deuicti conant̄ asse
 rere: nō ppter vite p̄stis utilitatēs ppter eā
 q̄ p̄ mortē futura ē colēdos eē deos. Que ni
 si falloz q̄stio multo erit operosior: r̄ subtilior
 disputatiōe dignior: vt r̄ cōtra phos in ea dis
 serat nō q̄slibet: b q̄ apud illos excellētissima
 gloria clari sunt r̄ nobiscū multa sentiunt. sc̄z
 de aīe imortalitate: r̄ q̄ de ver⁹ mūdū p̄dide
 rit: r̄ de pudētia cī q̄ vniuersū q̄d p̄didit regit
 Sz qm̄ r̄ ipi in illis q̄ tra nos sentiūt refellen
 di sunt: deesse huic officio nō debem⁹: vt refu
 ratis imp̄yō stradicōib⁹ p̄ virib⁹ q̄s de⁹ im
 perserit afferam⁹ ciuitatē dei verāq̄ pietatē
 r̄ dei cultū: in q̄ uno xac̄ semperna bititu
 do pmittit. hic itaq̄ mod⁹ sit hui⁹ voluminis
 vt deinceps disposita ab alio sumam⁹ exordio
 Explicitus est liber primus.
 Incipiunt capitula libri secundi
 i De mō q̄ nccitati disputationis adhi
 bendus est.
 ii De his q̄ p̄mo volumie expedita sunt.
 iii De assumēda historia q̄ osidit q̄ mala
 acciderint romanis cū deos colerēt
 atq̄ religio xp̄iana cresceret.
 iv Cultores deoꝝ nulla vñq̄ a diis su
 is p̄cepta p̄bitatis acceperint: r̄ in sa
 cris eorū turpia queq̄ celebrauerit.
 v De obscenitatibus quibus mater de
 orum a cultoribus suis honorabat.
 vi De propaganoꝝ nūq̄ bñi viuēdi sanx̄

viii Inutilia esse inuenta (se doctrinā
 phica sine auēitate divina vbi quēq̄
 ad vitia pronuz magis mouet quod
 dij fecerint q̄d q̄hoies disputauerit
 De ludis sc̄enicis in quib⁹ dij nō offen
 dunt edictiōe suaz turpititudinū: sed
 Quid romani veteres de (placanē
 cohībēda poetica licētia sēserit quā
 greci deoꝝ sicuti iudiciū liberā esse
 voluerunt.
 Qua nocendi arte demōes velint vel
 falsa de se crimina vel vña narrari.
 De sc̄enicis ap̄d grecos i reipublice ad
 ministratiōe recepti: eo q̄ placato
 res deorū iniuste ab hoib⁹ spernerēt
 Q̄ romania uferēdo libratē poeti in
 hoib⁹ quā dedefti i deos: meli⁹ de se
 Debuisse itelligē (q̄ d diis suis senseft
 romāos q̄ dij eoꝝ q̄ se turpib⁹ ludis
 colli experebat idigne eēt honore di
 Abelioꝝ fuisse platonē q̄ poeti lo(uio
 cī i bñi moratav̄be si dderit q̄hos d
 os q̄ se ludis sc̄enicis voluerit hono: ari
 Q̄ romāi q̄sdā sibi dos si rōe s adulati
 Q̄ si vñs villa eēt cura iu(ōne istitueſt
 sticie ab eis romāi accipe debuerit p
 cepta viuēdi poti⁹ q̄ leges ab alijs ho
 De raptu sabiaz alijsq̄ (mib⁹ mutuaſ
 inq̄ratib⁹ q̄i citate romāa ēt lauda
 Que d morib⁹ ro(tis viguere ipib⁹
 manoz: aut metu cōp̄ssis: aut securi
 tate resolutis salustij pdat historia.
 De corruptōe huāne reipublice p̄usq̄
 cultū deoꝝ xp̄s auferret.
 Quali velit felicitate gaudere r̄ qb⁹
 morib⁹ viueſ q̄ tpa xp̄iae religiōis in
 Que sīnia fuerit ciceronis de(cusant)
 romana republica.
 Q̄ diis romāoꝝ nulla vñq̄ cura fuerit
 ne malis morib⁹ respublika depisset.
 Claritas rex p̄alii nō ex fauore aut i
 pugnatōe demonū: b ex dei veri pen
 xxv De syllais actib⁹ q̄ se (dere iudicio.
 demones ostentauerūt adiutores.
 Quātū maligni sp̄us ad flagicia sc̄nāt
 hoies cū cōmittēdis scelerib⁹ q̄ dinā
 exēpli sui insponūt auctoritatem.
 De secretis demonū monit̄ q̄ p̄tiebat
 ad bonos mores cū palāi sacri eoꝝ
 ois neq̄cia diseretur.
 Q̄ta cūsōe publice disciplie romani
 diis suis placandis sacrauerint ob
 scena ludorum.
 xxviii De xp̄iane religionis salubritate.

Liber

Incipit ex iuxta De abijiendo cultu deorum cohortatio ad romanos.

L. I.

I ratione pspicue veritatatis in-

cūdus in q̄ beāt⁹ aug⁹ pbat q̄ ml̄ tirudo deo rū falsoz nō curauit adiutorio fidei pietatis impetrat sanaref: nō d̄ malis cul multo fmone opus esset ad quincendū quēli per romanō bet vane opinatiōis errorem: his q̄ recte sensum. vt sc̄ riunt: et sensa verbis sufficientibus explicant ea phiberer.

Hunc dō qm̄ ille est maior et terrior insipien-
mo ut po. tū morbus aīor: q̄ irrationalibes mot⁹ suos reca fieri. cīā post rōnem plene redditā: quanta hoi ab Et b̄ iste li hoie debet: siue nimia cecitate qua nec oper-
ber. etiā et ca ra cernūt siue obstinatissima pūnicacia q̄ et ea q̄ pitula. In cernūt nō ferunt: tanq̄ ipsam rōnem verita-
quoz pmo tēq̄ defendūt: sit necessitas copiosius dicēdi-
determinat pleriq̄ res claras: velut eas nō spectantib⁹
sibi modū pcedendi. intuendas: s̄ quodāmodo tangendas palpā
quē intēdit tubis et cōniuctibus offeramus. Et tñ q̄ dis-
in sequēti ceptandi finis erit et loquēti modus: si rsiden-
bus obser dum esse rsidentibus semp existimemus. Hā
uare i decla q̄ vel nō possunt intelligere qd̄ dicif: vel tam
ratōe veri duri sunt aduersitate mentis: vt etiam si intel-
minū q̄ n̄ lexerint nō obedian: rsident ut scriptū est: et
vult excede loquū iniquitatē atq̄ infatigabiliter vani sunt
re in expu. Quoꝝ dicta p̄traria sitotiens velimus refel-
gnatōe fal lere: quotiens obnixa fronte statuerint: nō cu-
sitatis.

b Palpā putationibus p̄tradicant: q̄ si infinitū et erū-
uē tē. Lōni nosum et infructuosum vides. Q̄obrem nec
uere em̄ est teipm̄ mi fili marcelline: nec alios quibus hic
oculos vel labo: nosster in christi charitate vtiliter ac libe-
palpebras raliter seruit: tales meoꝝ scriptorꝝ velim iudi-
claudēvule ccs: q̄ r̄fusionē semp desiderent: cū his q̄ legūt
ḡ aug⁹ dice re q̄ ea q̄ di audierint aliquid p̄tradi: ne fiant s̄lcs earū
cer p̄ebbit muliercularꝝ quas cōmemorat aplus: semper
palpanda. discētes et ad veritatis sciam nūq̄ puenītes.
vt si q̄ oculi.

Capitulum II.

llos et clau- a Epioꝝ itaq̄ libro cū de ciuitate dei
dat ne ipsa dicere instituissim: vnd b yniuersum
videant sal tem ea pal- opus illo adiuuante in manus sūptū
pabunt. est: occurrit mibi rsidendū esse primitus eis q̄

L. II hec bella qbus mūdus iste p̄terif: maxieq̄ ro-
s. Tp̄io mane v̄bis recentē a barbaris vastationē xp̄i
re itaq̄ lib. ane religioni tribuūt: q̄ phibent nefandis sa-
tē. In hoc erificijs seruire demonibus: cū potius hoc de-
capitulo re berent tribuere christo: q̄ ppter eius nomen
tractata sūt tra in sūtū morēq̄ bellor: eis q̄ cōfugērēt
in primo lv religiosa et q̄mplissima loca barbarilibere pre-

buerunt: atq̄ in multis famulatū debitu chribō: et decla-
sto: nō solum verum: sed etiam timore confi-
trum: sic honorauerūt: vt quod in eos bellū illū onem suā
re fieri licuisset: illicitum sibi esse iudicarent.

Inde incidit questio cur dīna beneficia etiā colligātū
ad impios ingratosq̄ puerint: et cur illa iti-
tem primo
dem dura que hostiliter facta sunt: pios cū im ea q̄ dicta
p̄jō p̄i affluerit? Quā q̄stionē p̄ multa diffi-
cūtū ad
sam: in huius eūi quotidianis vel dei muneris
bus vel hoīm cladibus: que qm̄ vtraq̄ bñ vel
accidūt: soler multos mouere: vt pro suscep̄ti clūsue. dei
operis necessitate dissoluere aliquantū im-
de ibi.

moratus sum: maxime ad p̄solandas sanctas b Inde
feminas et pie castas: in quibus ab hoste aliqd̄ cīdir tē Re
perpetratū est quod in illū verecūdie dolō- colligit bte
rem: et si nō abstulit pudici cīe firmitatē: ne pe- uiter q̄ tra-
nitatē eas vite quas nō el. t ynde possit penit ab octauo
tere nequitie. Deinde pa. uca dixi in eos qui capitulo vi
christianos aduersis illis rebue affectus: et p̄ q̄ ad. xvii.

cipue pudorem humiliataꝝ et eminax q̄uis ca Et postea
starū atq̄ sanctarū: p̄teruitatē: impudentiſſi ibi
ma exagirant: cum sint nequislūt et irreuerē pauca tē.
tissimi: longe ab eis p̄sis romanis degeneres: Recolligit
quoꝝ p̄clarā multa laudan̄ et litterāx memo que tra-
ria celebrant̄: imo illoꝝ glorie vehemēter ad ta sūta. xvij
uersi. Romā quip̄ cura structam veſterū au- capitulo fe
ctāq̄ laboribus: fediorē stantez fecerant q̄ finem libri
ruentem: quando quidem in ruina ciuiſ lapi d Dein-
des et ligna: in istoꝝ autē vita omnia nō on mu- ceps itaq̄
roy sed moy munimenta atq̄ ornamenta ce dicere tē. b
ciderunt: cū funestoribus eorum corda cupi facit in pro-
ditatibus q̄ ignibus tecra illiusvrbie: arderēt ximo capi
Quibus dictis primū terminavi librum. De
to at
incep̄taꝝ dicere institui quanta mala ciui- ti in genera-
li. Sed in
tas illa perpessa sit ab origine sua: siue apud se terro libro
ipsam: siue in puincis iam sibi subiectis: que diffuse et
omnia christiane religioni tribuerent: si iam magis i spe-
tunc euangelica doctrina aduersus falsos et ciali.
fallaces eoz deos testificatione liberima per L. III.
sonaret.

L. III
Emento aut̄ me ista cōmemorantez me ista tē.
adhu contra imperitos agere: ex q̄. In hoc ca-
rum imperitia illud quoꝝ exortū est p̄tulo con-
vulgare puerium: pluuiia defecit causa chri- vincer molis
ani nois. Sunt nāq̄ qui eorum studijs libera- ciam aliq̄
libus instituti amant historiam: qui facillime stianis in-
ista nouerūt. Sz vt nobis ineruditox turbas sultabāt p̄
infestissimas redderent se nosse dissimilāt: et p̄ter mala q̄
q̄ hoc apud vulgus affirmare nitunt̄ clades romā go-
q̄ibus per certa interualla locoꝝ et temporū this pessa-
genus humanum oportet affligi: causa acci- est: et insul-
dere nois christiani: qd̄ contra deos suos in-
runt sibi p̄
geni fama et p̄clarissima celebritate p̄cuncta uerbū cū

Dolleguy
2017

tum multi eoz scirent ex libris suis historicis. q̄ romā
enī tpa xp̄.anoꝝ grauiora facit p̄fess mala. La.uj.

Rimo ipsos mores t̄c. In hoc ca. incipit au
p̄ gus intentionē suam p̄ncipalē huius secūdi
libri p̄sequi p̄bans q̄ dū romanorū nō curat
uerunt de bonis

moribus cultorū
suorū. imo potiꝝ^a
misérū eos i en
rore t̄ in reprobū
sensuꝝ. vt multa
turpia perpetra
rent qd̄ p̄bat in
hoc ca. q̄ defectū
legū. qd̄ dū nulla
lege turpia p̄bi
babant t̄ etiam p̄
cultū quē aug. vi
dit dīs exhiberi

b Ludibriaꝝ
sacrilegiorū t̄c.
Ludibria sacri
legiorū appellat
ludos turpissi
mos q̄ gentiles
faciebant ad pla
candū deos suos a
t̄ deas suas. In
q̄bus ludis mul
ta siebant t̄ dice
'banū turpia q̄b'
rep̄nabat facta
turpissima deo
rū suorū. ita q̄ in
ludis illis vide
bant dīs eoz exhibi
beri ludibrio.

c Spectabamus arreptios t̄c. Hoc dicit aug.
pter mulieres q̄ in festo bachi q̄ fingeſt deus vīm q̄
fi insane videbant. t̄ cum insaniam festus bachi celebra
rū. vt p̄tz ḡ aug. infra libro .vij.ca .ix. Et ideo mulie
res illas vocat arrepticias. Tel portius dicit aug. b
pter sacerdotes bercentie. de qua statim facit metio
nem. nam sacerdotes illi galli vocabant fm bug. a q̄
dam flumie in pbrygia q̄ gallus vocabat ybi bercentia
colebat. suuuus ho potantes inebiat t̄ quasi in
sanos reddit t̄ furiosos. de quo in sacrificiis bibebat
t̄ quasi ebriꝝ t̄ furiosi t̄ arreptici videbant. ideo eu
om̄i rome t̄ alibi qn̄ celebrabat festuꝝ eius. sacerdotes
eius quādam insaniam p̄tendebant. Quidius aut̄ de
fastis libro .iiij. aliam reddit causaz q̄ innuiti fictioni
poetice. Fingebant em̄ poete q̄ erat puer q̄dam deco
rus noīc arys oblatus bercentie vt voveret castitate
t̄ furebat sibi in templo suo factus est sacerdos. Ipse
ho postmodū votum suum fregit. p̄ter qd̄ dea irata
volens se vindicarē imisit sibi furorem t̄ insaniam.
q̄ intantū furebat nō potēs ferre dolores suos quos
sensit q̄ cum perra abscondit sibi virilia sua dicens. ha
pereant p̄tes que nocuere mihi. Et ideo ad rep̄tan
dū vindicā illam. sacerdotes eius postmodū fuerūt

castrati. t̄ in festo eius insanias mentis q̄si arreptici
pretendebat. De gallis t̄ arys adolescenti facit aug.
mentionē infra libro .vij.ca .viii. t̄ libro .vij.ca .xv

d Audiebam us symphoniacos t̄c. Symphoniac
i sunt conētes tubis. vel alio mō sonitu magnū facie

tes. In festo aut̄
bercentie siebat
strepitus magnū
quotientū cym
bala. t̄ es cuzere
pacientiū. vt p̄z
p̄oudiū lib. uia
de fastis. Et etiā
p̄ Isid. ethimolo
gib. uij. strepitus
erat ranc⁹ q̄ erat
horribilis ad au
diendū. Unū ouvi
di⁹. Querere ml
talibz s̄ me son⁹
eris acuti. Ler
ret t̄ horrendo lo
bos adunica so
no. Vocathic ḡ
aug. symphoniac
cos istos sic stre
pentes. vel sym
phoniacos vo
car q̄ in honoribz
de pudicitie que
dam turpia faci
ebant. vt dicō in
fra li. isto. c. xxv.

e Oblectabant
celesti ygini t̄c.
Zid cui⁹ itellecerū
scidū ē y imagi
nes duas sc̄ pal

ladiſ. i. minerue. t̄ bercentie ſueuerūt ſingulis en
nis lauare in almonē ſuilio q̄ ſunt in tyberim. pallas
sūt q̄ t̄ minerua ho esse tradebat. Et aut̄ dea ſapie
fm gentiles. q̄ ſicut narrant historic. ipſa ſubito ap
paruit in habitu ygnalium iuxta paludē in africā. trito
nē noīc. Et iō appellata eſt virgo tritonā. docuit aut̄
africos multa. p̄ter qd̄ credūt eſſe dea. t̄ eo ceterū q̄
eius origo fuit oīno ignora. vn̄ dicebat q̄ ſi de celo la
pſa. p̄ter qd̄ hic aug. vocat eā ygnē celeſtē. Et fm
ſificiōes poeticas ipſa fuit nata de capite iouis. ſol
ladū etiā ſc̄ ſimago palladis allatū de celo in arcē
iuli descendisse. vn̄ dicit ouidius. Lredit armiferē ſi
gnū celeſte minerue. Tn̄ de festo lotionis eius q̄ad
ea q̄ ſiebant in festo illo nō facit aug. hic in ſpeciali
mentionē. ſed de lotione bercentie. Tel q̄ celeſtē ygi
ne intelligi hic aug. dea ygnē ſeu pudicitia. vt iſtra
libro isto ca. xxv.. dicā. Bercentia ho de q̄ ſup̄ li. j.
ca. xxx. etiā fit metio. imaginē habuit q̄lem describit
Isid. libro .vij. ethimologiaz ca. vlti. t̄ ſibi ſuebante
galli. i. caſtrati. q̄ corbantes q̄ſi corobantes appella
ti. festū aut̄ eius celebrabat apud romanos p̄die no
nas ap̄rilis. vt p̄z in kalendario ouidū. t̄ tunc circū

Liber

ducbat q̄ vñhem cū horribili strepitu. vt sup̄ faciū est
 ⁊ p̄t̄ ḡ ovidiū lib. iij. de fastis. ⁊ portabat in lectica-
 id est in theatro. t̄fiebant ludū solēnes in honore eius.
 In q̄b⁹ ludis fie-
 bant a scenicis il-
 la. de vilia qui-
 bus hic augsti.
 faciū mentiones
 pura q̄ aliqui ca-
 strabant ⁊ aliqui
 insamebāt sicut
 finierūt eoz poe-
 te. Puer atys q̄
 vñm castitatis il-
 li dee factus non
 suavit versus q̄
 si in infantiam ex
 ylōde dce sc̄pm
 mutualuit. vt su-
 pra dictū fuit. et
 sc̄lia de quibus
 oug. infra ca. vii
 loqui. Dicibat
 sūscenici a sce-
 na. Fuit aut̄ sce-
 na p̄p̄cī domum
 eulo imedio the-
 atri q̄les sunt do-
 mūcule taberna-
 riorū vñmercaro-
 rū in mūdīnīs fm
 bugi. in qua erat
 pulpitū quem
 ascendebat illi
 q̄ fabulas recita-
 bant. Et q̄ crāt
 carmia tot repu-
 tabant ap̄ os uis-
 se sc̄cula. Infra
 enā latebant lar-
 uati sc̄z histriōes
 ⁊ mimi q̄ subito
 excutes corā plo-
 monibus corpis
 exp̄serūt hystori-
 os seu fabulas
 recitatas. Et isti
 ap̄e fuerūt api-
 pellati scenici.
 Scena ēt q̄nq̄
 ponit p̄ ipso ro-
 to theatro. q̄nq̄
 p̄ fabula. q̄nq̄ p̄
 recitatione fabu-
 le. Et est hic sc̄ia
 dū ḡ lūa dea quā
 vocauit ⁊ matrē
 deoz. p̄ quā ter-
 rā intellexerūt. i-
 tanta fuit reuere-
 tia apud romāos. q̄ añq̄ ei⁹ imago esset de pessimō
 romā translatā. sicut narrat valerius libro. I. sepius
 impatores romani. id est q̄ impia gesserāt. sicut cōslu-

les. p̄tores ⁊ hm̄i cōpotes victoriar̄ post obētas vñ-
 etorias suscep̄ta vota ad pessimūtūcēm p̄fec̄ti soluo-
 rūt. Considerent ch̄ristiani q̄s̄a sit distantiā int̄ ros-
 mā ⁊ pessimūz.
 vñ videant quid
 t̄cuerentie debe-
 ant matrī nō fal-
 soz deoz s̄z vñz
 sum ⁊ veri deo-
 z.
 In buiū bono,
 rēctiā p̄struc̄tū
 fuit a domiūtū
 no t̄plū illud ro-
 me q̄d panibē
 vocabat. Et post
 modū bonitac̄
 papa in honore
 beate marie q̄se
 cravuit. vt habeat
 in legenda dō
 bus sancti. ⁊ mō
 vocat ecclia bē
 marie rotūde.
 L. V.
 Equaq̄
 n̄ istos q̄
 flagicio.
 ut. In hoc capi-
 augus. reprobat
 culturam ber-
 cyrie de sc̄ptā tā
 in precedenti ca-
 p̄ nasicā scipio-
 nē virū optimūz
 iudicio romano
 rū. q̄ sc̄z volūiss
 matrē suoz inter
 dōs transferri.
 more gentilium.
 p̄p̄t̄ in elegiſſet
 cā tacere in sensi
 bili q̄ honorari
 sicut berccym
 fuit honorata. Proiū. 4.
 Et idco pat̄z ma-
 nifeste fraus dia-
 boli in hoc q̄ be-
 recyntia noluit ī
 aliquid hospitio
 recipi vñq̄ viri
 optimi quā frau-
 dem hic detegit
 aug⁹. De isto na-
 sico scipione ⁊ re-
 ceptiōe. berccym
 tie ab eo habitus
 est sup̄ libro p̄mo
 ca. xxx. vñ etiam habetur quomodo ipse p̄hibuit the-
 atri rome constitui more grecoz. de quo etiam aug⁹.
 facit mentionem in loco isto.
 L. VI.

II

b. Inceps d' vita re. In b' ca. oñdit. b. aug' et co
patōe coꝝ q̄ colūt deos ml̄tos ad xpianos qui
vnū deū colūt q̄ illi dū multi sūt sp̄us imūdi
nō curātes de vite imūdīta cultorū suoz. r b' q̄ locis
publicis nūq̄ p̄mulgant apud cultores illos leges ali
q̄ de mūdīca suā
da q̄uis alio isto
ru tacet q̄ seceri
tr̄g modū susur
ri leges tales sui
scipiāt sic infra a
magis dicēt ca
rrvij. hui' li. aliē
est de xpianis.
b. Nec vbi fog
rē. videt q̄ b' d'z
ee phryg' alia v'l
phrygalia q̄ vo
cantur festa be
recyntic. De q̄b
s. ca. tu. tracta
uit. b. aug'. festa
aut illa diebant
phrygalia q̄: fue
rūt deē phrigie. i.
berere yntie. q̄ pri
us in phrygia q̄
romie colebat. et
eo mō dicūt bac
chanalia festa
baccchi. Et cerea
lia festa cereris
et sic de alijs festis
S' tñ ego dixer
sos libros respe
xi anglia et ciuā
in bononia. et in
oī loco inueni fu
galia. Lredrem
tā lraz vno scri
ptor corrupti
nisi. b. aug'. iro
nici et alludēs co
dicō genis et que
mētē nois voca
Persius. ret fugalia q̄ alij
4 satyra vocat phrygalia

ep̄lam ad gal. oēs poete vocat phrygios timidos et
q̄ vñs ad fugā patos. p̄p̄ qd̄ aug' coꝝ sacra q̄ dicūt
phrygalia b' vocat fugalia. Et b' eversile. q̄ postmo
dū addit aug' sic. Et ve fugalia. s' pudoris et honesta
tis. qd̄ nō esset intelligible si diceret phrygalia v'l phry
galia. c. Qd̄ discendū pl' rē. Isti vñs sūt pl' su
poete satyrici. satyra q̄tra. vbi post longā et durā in
crepatōz coꝝ q̄ pigri s' ad laboñdū horaf cos adbo
nu dices. d. Discere o miseri et cas cognoscere re
tu. s. ad hoices p̄tinentiū c. Quidsum'. i. qd̄ sum'
hoices. q̄ vñs alia rōnalia q̄ dñt viuere fm̄ rōnem
f. Et qd̄ nā vietur gignimur. i. ad qd̄. b' ad quē fu
ne gignimur. Cōstat q̄ br̄tendo ē finis. quē null' attin
giens q̄ virtutē g. Qd̄ q̄s dar' sic ordinata est
būtiana natura. q̄ est sup̄ būtia aislia. Et iō remere

debet et subiecte thot' viuoles ip̄i' ai. b. Autē
te. metas. i. termin' vite nre est mora cu' meditatio nō
par non p̄terr ad virtuole viuendū. i. Quā mol
lis flet'. i. q̄ faciliter bō flectit de bono in malum.
k. Et vñ licet sit iste flet'. Est em ex sensualitate. et iō
regenda est.

t cas p̄gscite rex. Quid su' e. l. Quis mod'
mus' qd̄na vietur; gigni' f argēti. i. acq̄redi
mūr' ordo. Quid dat'. b' aut g rat tanq̄ finis.
mete q̄ mollis flet' r' vñl' q̄s h s' sic illud qd̄ est
modus argēt' qd̄ fas opta i nccariū ad fines
re' qd̄ asp' vtile num' b' p̄tie k alio qn nō ē mor
caris q̄ ppinqs. Quantū lar' l dus sed procedet
giri deceat' q̄ te de' eē ius m' in infinitum.
fit. Et humana q̄pte locat' n' m' Quid vas
es in re. Dicat in qbus locis o' op̄are. s. in ergē
hec docentū deoꝝ solebat p̄ p̄t' l neccaria ad
cepta recitari: t a cultorib' q̄ vietu' et vestitum
eox pl's frequenſ audiri si
cut nos ostēdū ad h' ecclias
istitutas. q̄quaversū religio
xpiana diffundit. La. VII

M nobis forte pho
a rū scholas disputa
tōeſq̄ memorabūt
P'rio b' si romana s' greca si
aut si ppterā iā romāa q̄ et
grecia facta ē romana p'uin
cia n̄ deoꝝ p'cepta sūt s' boim
iūcta: q̄ vñcūq̄ conatisūt in
geniū accutissimis p̄diti ra
tiocinādo iuestigare. qd̄ i re
rū natura latitaret: qd̄ i mo
rib' ap̄terdū eēt atq̄ fugie
dū. qd̄ i ip̄is ratiocinādi regu
lis certa p̄nxiōe trahere: et
aut qd̄ s' eēt pñs v'lēt repug
ret. Et qdam eox qdam ma
gna qntū diuinit' adiutri sūt
iuenerūt. qntū aut hūanit'
ipediti sunt: errauerūt maxie

uersus modus viuendi. quia quilibet viuere debet
fm̄ decentiam sui status. Capl'm. VII.

a. "N nobis forte pho. rē. In hoc capitulo ex
cludit br̄tūs aug' responſionē quandā que posse da
ri ad illud quod que rebat et arguebat in p̄cedenti cap
itulo. perivit em̄ beatus aug' a gentiō romanis q̄
ip̄i demonstrarent aliquem locum publicum vbi tra
darentur leges deorum ad recte viuendum ordinare.
et ipsi forte respondebunt q̄ sc̄ole philosophorum
sunt talia loca. Sed hanc responſionē excludit dupl' r̄
p̄mo q̄ illi p̄bi nō erant romani sed greci. Et qd̄ b'
r̄nideret fo. san q̄ greci iam facti sunt romani. q̄ grec
cia iam facta ē p'nicia. i. terra tributaria romāis. lo ex
cludit ista r̄nisionē sedo dī. q̄ traditōes phoz nō erāt
leges deorum. sed adiunctōes huani intellectus a deo ad

Liber

Eognitōs veritatis adiutū. Et s̄ p̄hi c̄ent pot̄ bono/
rādi q̄ dī b̄ Gallo abscinderenf r̄c. p̄ gallos irell
git sacerdotes cybelis. i. berccyntie d̄ q̄ absclsiōe. i. ca
stratōe. s̄. in b̄ li. co. iiii. sah̄ dīxi. Eos aut̄ vocat mor
les q̄ i sacra scriptura effemini appellant. vñ. iij. reḡ
uij. de effeminiati

fuerūt in terra. et
ca. xv. effemina
tos abstulit d̄ ter
ra. de istis dicefi
fra li. viii. c. xxvij
Gallos aut̄ p̄du
ctos vocat auḡ
llanos t̄ cā p̄z ce
bis q̄. s̄. c. iiii. di
xi vel pot̄ illos
infanos dī q̄ se
cultr̄ v̄ lāceolif
seebāt. i. se ic
tebat v̄ de pp̄o
sanguine facerent
sacrificiū v̄t ifra
li. viii. ca. xxvij. di
cef e feruēti
v̄t ait p̄si v̄ncta
veneno b̄ dicit g
sī in eadē satyra
i q̄ t̄ b̄sus c̄sūt
positi in p̄cedēti
ca. sed t̄ b̄ ante
illos. vocat aut̄
ps̄ius venēti fer
uens libidinem.

d. Quid iuḡ
ter fecerūt b̄ dicit
auḡ. q̄ iuḡter
Persius. fuit rex crete et
b̄ imūdissimus
4-satyra q̄ t̄ puer̄ abusus
est. t̄ v̄ḡies crete/
roz rapuit. Et iō
qd̄ canūt poeteō
ipo ganymē de puerō q̄ fuit filī trois regis dardanō
rū t̄ d̄ adulterijs l̄z videant figmēta poēt̄ca. t̄n ve
ritatē habuerūt p̄ fidomēto l̄z ganymēde iuḡter nō ra
pucrit p̄ se. l̄z rex phyḡios tātalus. vt co iuḡter abu
tereſ fmi ozo ſūt li. j. d̄ q̄ anḡli. xvij. ca. xiiij. fāc mētōz
d̄ ioue v̄ lactanti li. j. Quid iuḡter q̄ i ſolēni p̄carōe
optim̄ marim̄ noſat. nēne a p̄ma ſua cā ac puericia
pene parrocida t̄phendit. cū p̄ez regno expulit. nec
ceppeavit ſinē de crepiti ſen̄s. cupiditatē regnādi. t̄
ci paternū ſolū p̄ vim t̄ arms cepiſet. bello ēa titia
nibō lacessitos. q̄b̄ v̄c̄is reliquā v̄tā ſuā in ſtupris
adulterijsq̄ ſumpſit. Omīmo v̄ḡies q̄s iminuit. il/
lud em̄ tolerabile iudicari ſoler. amphytrionē ac tyn
dazz p̄ture nō poſſū. quoꝝ domos d̄decorē ac ſamia
plēniflōs reddidit. Illud nō ſum̄ ip̄terat ac ſco
leris q̄ regū puer̄ rapuit ad ſtupr̄. p̄z c̄m ei videt
tur q̄ ſic i c̄pugnāda femiā ſuā pudicii maculosus eſ
ſer. t̄ turpis n̄li etiā ſerui ſuo iniurā faceret. Hę la
ctanti. Quātū ſo ad poeras q̄ de ioue talia t̄ de dīs
alii q̄ ſingēdo ſc̄pernit dīc ſido. li. viii. etymologi
ca. de poeras. q̄ ſofficiū poēt̄ca eſt ip̄am veritatis q̄

busdā tegumentis enarrare. in p̄piſ ſit de ſac̄ eſt v̄t
ap̄ter magnitudinē porcē. vel ap̄ſ abūdantiā malis
cie. et h̄amolis v̄t haberē turpitudis ſue dei patro
nu t̄ exēplū e. Hinc apud terētū r̄c. b̄ q̄ b̄būs
auḡde terētio adducit. eīn cunucbo aci. ix. Et b̄t̄ en
am in p̄lio v̄bi ſ

cato. Hinc apud terētū fla. e Ad quoꝝ irello
gicos adolescentes ſpectat ta
bulā quādā pictā in pariete
v̄bi ierat pictura b̄: iouē quo
pacto danac miſiſſe aiunt in
gremiū q̄ndā imbr̄ aureuz
atq̄ ab hac tāta auctoritate
adhibet patrocinū turpitu
dini ſue: cū i ea ſe iactat imi
tarī dei. At quem deum in
q̄t. Qui temp̄a celi ſūmo ſo
nitu ſcurit: ego homūcio nō
ſacerid: Ego vero illud ſe
ci ac libens. La. VIII.

L̄ em̄ nō tardunf
a ista ſacris dcoſed
fabul̄ poēt̄ca. No
lo dicere illa myſt̄ca: q̄ ista
theatrica eſte turpiora. Hoc
dico q̄ negātes p̄uincit hift
ria: eſdē illos ludos in qb̄
regnāt ſigmēta poēt̄ca: non
pimperiū obſequiū ſacr̄ de
oū ſuox intulisse romanos:
ſed ip̄os deos v̄t ſibi ſolēni
ederenf: t̄ honori ſuō con
ſecrarentur acerbe impe
rando t̄ quodāmodo extor
quendo ſecifſe. Qd̄ in p̄mo
libro breui commemoratōe

de ſūm̄ tonā ſi ſublimib. vñ illa ſb̄a. que d̄cū r̄c. v̄t
q̄ ad finē buīca. ſūt ſb̄a terētū ſi ſb̄a ip̄o cunuchi.

L̄ em̄ non tradunf r̄c. In b̄ ca. La. VIII.
a excludit auḡ quādā excuſationē deoꝝ. que
p̄tendit poſſer. q̄ diceret poſſan aliquis. q̄ tur
pia que dicunt de dīs non habēt auctoritatē ex ſacris
de oꝝ. ſed ex fictionib poētarum hoc excludit tripli
citer. ostendēs excuſationē nullā eē. Primo. q̄ ſi po
ſent dici turpiora erant forte illa q̄ ſibant a dīs q̄ e
poēt̄ca myſt̄ce. i. ſub regumentis narrant q̄ ſint iſta
que in theatris ehibent ſynde lactanti li. j. c. xii. di
cit q̄ mendaciū poētar non in facto eſt. ſed in nomi
ne. metuebant c̄m malū ſi ſtra publicam gluſionē
ſaterentur. qd̄ erat verum. Secundo q̄ turpitudines lu
dorum ſentiorum ut p̄z ex hifta ipſorum non p
eſſerunt et ignoranția romanorum. ſed ex precepto
deoꝝ. ſicut ſupra traçauit beaꝝ auḡ li. j. ca. xxvij.
t̄ ſra li. iiij. capitulo. xxv. plēn̄ dicerur. Tercio q
dem ſi dīs ſudi buīmodi diſplicuerunt. debuerunt
eos penit etiam adiecris inhibuisse quod non fe
cerunt. Et nota q̄ turpitudo aliquā t̄ maxime ludoz

scenicos pro tanto attribuit poetis. qd ludi alio sceni
ci non sivebant nisi a poetis et ea seruientibus. Non poe
te coposuerunt earmina honesta et ea recitabant in pu
blico pulpito. quidam instrumentis publicis canebant. qd te
melici appellabant. Et quidam ea motu corporis effigiebat
sive histrioines et
mimici. ita qd prin
cipales in illis ludis erant poete.
vt etiam aug⁹ istra
ca. viij. Et quidam
multa in illis lu
dis et carmine et
proposito et rebus obsec
nitis et verum me
lio fuit qd i aliis
qd sivebant in rebus
sive dicerent qd
scriptitam legib⁹ humano pse
lio promulgat. Adulterorum iouem
si poete fallaciter pdiderunt dixi
utique casti. qd tunc nephas per
humanos ludos officium est. si
qd neglectum irasci ac vindica
re debuerunt. Et hec sunt sce
nicorum tolerabiliora ludorum
comedie scz et tragedie. h⁹ e
fabule poetarum agende in
spectaculis multa rerum tur
pitudine. sed nulla saltus sicut
alia multa verborum obsec
nitate composita. quas etiam
inter studia que honesta ac
liberalia vocant pueri lege
re et discere coguntur a seni
bus. Capitulum. IX.

Tullio de cataro. v. a come
re publicis. qd post co
missione solebat
hoies talibus idul
gere. Comicoz
ho poetarz duo
sunt genera fm ihi
dow etymologiaz. li. viij. ca. s. veterea et noui. Veteres
dia qd canebant sivebant ad risus provocandum. vn d me
reticis et stupris et his qd poterat provocare risu tracta
bant. sicut plautus et terentius. Non vero reprehendebant virtus
boim nostrorum. Unqz hoies lacessibant eoz virtus car
pentes vera vel ficta. et pingebant nudis qd virtus denun
tabant. Tales poete comicz satyricz appellantur. sive ho
rati. plaus. iuuenalis. et bmoi. Tragedie vero sunt fai
bule de gsonis publicis et his qd statu rei publice occer
nunt copolite. qd terminabant in aliquo re luctuosa. et talibus
fictiores vocabant poete tragicz. et tragos qd est悲⁹.
qphire erat merces eoz. et odos qd est cantus. qd cantus
vel catantes ppter hinc. Nam aut poete tragicz sive et
comicz diuidi in duas gres. pm puri tragicz. sedi vero ei
legi tragicates d elegia. I. miseria. La. IX.

qd Tid aut hinc et. In b ca. oñdir aug⁹ qd qd
ad ludos scenicos poetaz greci romanis qd
m sebabuerunt qd romani. Non romai ibibuerunt sub pe
na capitis poetis et aliis. qd nullo modo carmina infamie
de aliquo hoie coponent. ostentarent vel recitarent. et in de
dys promittebant talis fieri. Quoniam vero greci facerent ra
tionalibus ex supp ostendere in absolute loquendo pessime fe

cent talia permittendo. b Tibi scipio disputans et.
Tullio in multis libris suis modu platonis imitatur
Introducit enim diuersas gsonas loquentes. et nihil est
loqui in apria gsona nisi in principio libro. et sic i libro
de republica introducit scipionem loquente et disputante
ita ut legenti vis
deas lib 3 script⁹
a scipio potius
qd tullio. Fuit
aut iste scipio a
fricanus scds. s. qd
deleuit carthagin
ne ut p⁹ et sonio
qd tullio singit i
vi. li. de republi
ca in gsona scipi
onis. qd macro
bi ceposuit. Et
bis ibis tullio qd
et hoc aug⁹. recu
rant qd i dicit in
gsona scipiois re
probatur tullio more
grecorum. qd pmiss
runt poetas suis
qd ipi noistum de
hoibz diceret. qd
vellet. qd ipi multos
versuerunt de
honestando suis
carmenibz. non so
lui malos ciues.
reputa cleonem et
cleophonem. et by
pblu s etiam op
timos ciues. sic
pide qd in sua civ
uitate ita erat ma
gnus habet. sicut
scipioes. v. mar
cus cato ap⁹ ros

manos. Et iō apud romanos nimis fuisset indecessit
pmissu fuisset plauto vel nevuo aut cecilio poeti latini
qd maledicissent illi. ita fuit absurdum qd greci pmi
serunt poetas suos i scena violare. i. de honestatore grecis
fuerunt aut illi tres. s. cleon. cleophob et hypbolus ciues
athenies. sed valde seditiosi. Pericles vero fuit due
athenies. i bellis et lacedemoneis et thebanos. que vero
cat iustinus. li. viij. spectare vtrum virum hic fuit qd dixit
tullio. li. d. officiis. pro re decet non manu. et ligua s et etiam
oculos breviter. Valerius autem li. viij. ca. ix. de isto
sic dicit. Pericles felicissimus nature inveniens. sive ans
ragor. pcepto sumo studio ppolitus et istruc⁹ liberis
athenaez ceruicibus iugum fuit. iposuit. in utero p
addit valerius. Quid em interest in pmissari et pceli.
nisi qd ille armatur. hinc armis tyrannide gessit. hec va
leri. Unus secundum valerius. ita erat eloquens qd sua eloqui
ria tunc faciebat. qd alterum arma. Plautus vero nevuo
fuerunt scriptores comediarum fm eiusdem. Et fuerunt scri
ptores tunc publici scipiois et enei scipiois fm. qd er
rat in his patina comissu bellum. ubi et interficiunt de quo
hic fit mentio. fuerunt autem et alii scipiones multi famo
si. ut infra lib. viij. ca. xxx. dicetur. e. Neatus et.

Porta coniuncta et. 17. M. Cato
ta dona a papa angelus

Liber

De novo vero poeta dicit Eusebius in chronicis q
vrice mortuus est. pulsus romae factione nobilium &
maxime metelli. De plauto vero dicit. A. gelius. lib.
tertio sive idem. scilicet q̄ rome mortuus est. et q̄ pro
pe anone diffi
cultate ad molas
mānoria pisto/
ri se locauerat.
vbi q̄to ab ope
vacaret scribere
fabulas solitus
erat et eas vēdere
Iste plaut⁹ scri/
psit comedias q̄
sularia appell/
at. de ceterā nan/
rat. A. gel⁹ li. i.
q̄d ep̄ib⁹ sc̄c
et icidēdū sepul/
cro suo reliquit
bm̄i. Postq̄ē
morte capr⁹ plan/
tus. Comedia lu/
get. scena ē deser/
ta. Deinde risus
ludus iocuſq; et
nūci. Inniueri si
muloſ collachri
marūt. De neuio
eo narrat. A. ge/
li⁹ li. ii. q̄ fabu/
las duas i carce
reſcipit. cū ob aſ
ſidua maledicti
am et p̄ba i pnci/
p̄s ciuitatis. de
grecor̄ poetarū
mōre dicta i vin/
cula rome a triū/
uitis p̄ec̄t̄. vñ
tribunis p̄bū
p̄ excep̄t̄ est cū in/
duabo fabul⁹ ſup/
diceſ delicta ſua
et peculātias dū/
ctoz ſuoz q̄bus
antea mltos leſe/
ret duluisſer. Et
sciedū q̄ ſic p̄t̄
p. A. geliu⁹ li. v.
Iste neuio p̄d⁹ dif/
famatorios scri/
psit de ſcipio a/
fricano ſupiore.
et forte ira fecit de/
duabo ſcipioni/
bus de quib⁹ ſit
b̄mentio. q̄z ale/
ſc̄ publ⁹ ſcipio fuit p̄ dicti africani. De plonto et
neuio dic̄. A. gel⁹ ſic. Im̄ poetas comicos excellit ce/
ali⁹ ſtat⁹. ſc̄do plaut⁹. etruo neuio. L. celi⁹ ſo ſcipio
comedias fuit ip̄e marci cotonis celsorij. L. X.
Ed maligni ſpūs ſc̄. In iſto ca. illud q̄d dixerat

augustin⁹ in ca. p̄cedēti de grec. l. q̄ fecerūt ɔuenien/
ter p̄mittēdo et coꝝ poete vitia boim exp̄ſo noīc pu/
blice recitarē magis declarat. Et p̄mo reddit q̄z que
re demonib⁹ placet. q̄ de eis dicant vitia q̄ m̄ noī ſue
rūt eoꝝ. ſed forte

fuerunt aliquoz
boim. aut foſan
noī ſuerūt alioꝝ
bois ſz. ɔficia ſc̄

ſc̄do er q̄ demo/
nes q̄ſc olūt̄ ſc̄
q̄ deos b volune
ſibi fieri. oñdit q̄
2uenieū p̄mle/
rūt ſibi ſiſt ſie/
ri. nec ſolū p̄mle

q̄ rūt. ſz etiā bono
reuerūt faciētes.

b Q̄ etiā ſcenſ
cos ſc̄. Sciedū
est q̄ ſicut dicit
iſidor⁹ li. etymo/
logiaz. viii. ca. ſ
poetiſ poete tra/
gici magnuſ bo/
noī ſlēcūt ſur/
de comic. ſo hoc
noī dič. z iō videt
oppositū ſentire
de ip̄is. c Es
chines arbenen/
ſis ſc̄. iſte eschis
nes fuit diſcipu/
lus ſocratis. ut
parcet ſenecaſ
libro primo ſo be/
neſiſ. Luſve
ro ſocrati ceteri
diſcipuli plura
offert. eschis
nes pauper ſe ſo/
luſ obtulit diſces
quicquid melius
babebat ſe ille ob/
tulisse. Ceteri ſt
cum pauca et de/
derunt pluro ſu/
bi reuinuisse. De
iſto ſūt eschis ſa/
ciu bycrominus
mentionem in p/
logo biblie dic̄.

Eschines cū rbo
di exularet. Quā
hiſtoriaz de eschis
ne plenus vale/
rius narret libro
octauo. liſte ora/
to refet magnus
valde tomen plures tragedias ſcripsit. vnde tullius
de republica dic̄ de ip̄o ſic. Eschines cum adoleſcēs
tragediam actitasſer ſc̄d̄ ſe r̄mp̄publicam capiſſimis
et aſhenas ſub arbitrio verſauit et egit. adeo potens
erat in cloquenſ ſc̄.

II.

a Et aristode
mum tragicum.
c. De legat⁹ pa
cis atheniensis ius
missis ad philip
pum patres alc
andri magni et
te legatis e⁹ ad
atheniensis loq
tur iustinus lib.
vii. Lapi. XI.

b Ec greci
turpiter
z. In hoc capi
tulo ostendit au
gustinus greci
quis turpiter ra
men conuenient
ficerunt honorā
do scenicos sicut
et honorando sa
cerdotes. et hoc
sue ponatur di
stinctio inf deos
quales labeo. po
sunt fin quam di
uersis diis sūt
tribuenda. sue
ponatur q̄ inter
deos non sit illa
distinctio labeo
nis sed q̄ indiffe
renter oībus
diis eadem obſe
quia tribuantur

b Labeo quez
buiusmodi renū
periflumur z
De labore nar
rat cau⁹ iuris
sultus ad legem
duodecim tabu
larum q̄ cum ci
offeretur consu
latus ab augusto
renuit. sed pluri
mis studi⁹ ope
ram dabant. et to
cum annum ita
divisit ut rome
se mensibus cū
studiosis esset. et
se mensibus se
cederet et conscri
bēdis libris ope
ram daret. Ita
reliquit quadra
ginta volumina
Compositum au
tem commenta
ria ad duodecim
tabulas fin. A.
gelium libro p̄

nīēs vir eloquentissim⁹ cū ado
scē tragedias actas auſſeret re
publicā capessiuit t̄ aristode
mum agicū ut ē auctōrē maxi
mū d̄ reb⁹ pac⁹ ac bellī lega
tū ad philipū athenienses se
pe miserit. nō cī p̄tētē ūputa
bat cū eas d̄ artes eos dēq̄ sce
nicos ludos et vijs suis accep
tos viderēt: illos p̄ q̄s agetē
ſamū loco aenſero d̄putari

b Ec grecitur L. XI.
p̄t q̄dē ſane diis suis
oīno xgruent: q̄ nec vitā ciui
um lacerādā liguis poetarū
et histrionū ſibrabere ausi ſt
a q̄b⁹ cernebat deoꝝ vitā eis
dē ipis diis volētib⁹ et libētib⁹
carpi: et ipos hoſes p̄ q̄s iſta i
theatrī agebat q̄ numib⁹ q̄
bus ſbditi erāt ḡta cē cogno
ueſt: nō ſolū mime ſpernen
dosī citate verūtiā maxie
honorādō ſputauſt. qd̄ em̄
cāc regire poſſent cur ſacer
dotes hono:arēt: q̄ p̄ eos vi
trumas diis acceptabiles of
ſerebat: et ſcenicos p̄brosos
haberēt: p̄ q̄s illā voluptate
ſue honorē diis exhiberi pe
tētib⁹: et niſ fieret irascētib⁹
eoꝝ admōitōe didicerāt: cū
p̄ſertī labeo quē huiuscemo
direx p̄tissimū p̄dicat numi
na boā a nūmib⁹ malista eti
am cult⁹ ouisit ate diſtinguat:
ut malos deos ppitiat cedi
bus et tristib⁹ ſuplicatōib⁹ al
ferat: bonos at abſequiis le
tis at q̄s iocūdīo: q̄lia ſunt ut
īp̄e ait: ludi: uiuia: lectiſter
nia. Qd̄ totū q̄le ſit: poſtea
ſide iuuerit diligēt⁹ diſſere
mus. Hūc ad rē p̄nitē qd̄ atti
net diſſeram⁹ ſue oīb⁹ oīa tā
q̄b⁹ boſis p̄mitte tribuāt: neq̄
eſtī eē decet deos malos: cū
pot⁹ iſti q̄ ſimili ſi ſpūs oēs
ſint malis ſue certa diſcretōe
ſic labeo ſi viſū ē illī illa iſti iſta
diſtribuāt obſeq̄a: cōpetēt ſi
ſime greci v̄tros q̄hono: edi
gnosducūt: et ſacerdotes p̄
q̄s victimie miſtrāt: et ſcen
icos p̄ q̄s ludi exhibēt. Ne v̄ l

oīb⁹ diis ſuissi et ludi oīb⁹ ḡtū
ſunt. vel qd̄ eſt indigni⁹ hiſ
quos bonos putat ſi ludi ab
eis ſolū amant: facere cōui

a can̄t iniuriā. La. XII.

Tromāſici illa d̄ re

publica diſputatione ſcipio
glorāt p̄bris et iniurijs poe
tar̄ ſbiectā vitā ſamāq̄ ha
bēre nolueſt. capite etiā ſā
ciētes tale carmē p̄dere ſi q̄s
auderet. qd̄ erga ſe qd̄ ſat̄ ſat̄
hōeſte p̄ſtituerūt. ſerga de
os ſuos ſupbe et irreligioſe.
Quos cū ſcirent nō ſolū pa
tientē ſi etiā liben⁹ poe tar̄ p̄
bris maledictisq̄ lacerari: ſe
pot⁹ q̄ illos huiuscemodi i
iurijs idignos eē duxerūt: ſe
q̄ ab eis etiā lege munierūt

illoꝝ aut̄ iſta etiā ſacris ſolē
nitatib⁹ miſcuerūt. Ita netā
dem ſcipio laudas hāc poe
romanis negatā eſſe licēt iā
ut cuiq̄ oīprobriū miſigeret
romanoy cū viðeas eos nul
li deoꝝ p̄peccisse v̄toꝝ: ita ne
pluris tibiſida viſa ē exiſti
matio curie v̄fe q̄ capitoliū
i mōrōe vni⁹ q̄ celī ſotius
vt liuā malē dicā i ciues tu
os exercere poete etiā lege
phibetēt et i deos tuos ſe
curiā ſuia nullo ſenato
re nullo censore: nullo prin
cipe nullo pontifice prohibe
te iacularentur. Indignum
videlicet fuit: ut b̄ plautus
aut neui⁹. publio. eteneo ſci
pioni: aut cecili⁹ marco cato
ni malediceret: et dignū fuit
ut terēt⁹ v̄ flagitio iouis op
timi maximia d oleſcētū ne
quātū p̄citaret. La. XIII.

f Ed̄ iſſideret mihi for
taſſe ſi viueret. Quō
nos iſta ſpūta eē noīlēm⁹: q̄
ipi dij ſacra eē nolueſt: cū ſlu
dos ſcenicos v̄bi talia ce e
bran̄k: dictitan̄. actitāt̄: et ro
manis morib⁹ iuexeſt et ſu
iſhonorib⁹ dicari exhiberi
q̄iuſſerit. Lur ḡn̄ hic magi
iſiſtellecti ſūt nō eē t̄yveri
nec omnino digni: qbus di

mo. Iſtam vero
eandem diuſio
nem deoꝝ quā
ponit labeo ſci
cet q̄ aliqui dū
ſunt boni. aliqui
mali. innuit. A.

gelius libro pri
mo. dicit enī ali
quem deum eſſe
qui non iuandi
potestatem. ſed
vīm nocendi ba
bet. nam deos q̄s
dam romani ut
prodeſſent ecclē
brabant. quod dā
vero ut non ob
effent placabāt.

bec. A. gelius.

De hoc vero p̄

dicerur in tra ca

pitulo. xiij.

La. XII.

a o. T ſ Roma
ni ſicut i
z. In hoc capi
tulo bear⁹ augu
ſtinus romanos
arguit. quia na
q̄is parcerat fa
me ſucōb⁹ deoꝝ
ſuorum. et vide
bantur plus ap
preciari curiam
ſuā. id eſt curia
les q̄ re publice
curam ḡtēbant
q̄ capitolium id
eſt deos ſuos. nā
capitolium fuit
templo ſouis.

z reprehendit cice
ronem quo li. de

re publica ſcipio
neſ inducit loq̄n
tem. et pater inre
tio augustini.

b Ut plautus
aut neui⁹ z. de

plauto ſuo et ne

a uio. ac duobus
ſcipionibus fra
tribus et cecilio et

marco catone vi
delicet censore

dictum est ſupia
li. iſto capitulo.

ix. de terēt⁹ ſuo
ioue et adoleſcēt̄

s. c. vii. L. XI. I.

f Ed̄ iſſideret
mihi fortas
ſe. et cetera. In

Liber

isto capitulo br̄us aug⁹. arguit romanos de duob⁹ p̄mo q̄ cū dūp̄cident ludos turpissimos exhiberi et criminis sua publicari. m̄ i p̄i romani coluerūt eos tanq̄ deos. q̄s nō coluisserint p̄cepissent ludos celebrari cū p̄uitis romanor̄. Sc̄d̄ ibi. iterūq; r̄c. arguit eos q̄ scenicos oī bo; noī p̄uauerunt. cū tñ ludos scenicos d̄i s̄uis exhiberet. In tñtū d̄o eos honorē p̄auuerūt. q̄ nō s̄o lū priuati s̄ur ma iob⁹ bonoribus pura senatoria. dignitatem. et alijs q̄ torū rempublī cā imediate z̄cer m̄r. imo etiā cen sonis. i. securu dicio cēsors qui fm̄ bugi. in vna significatōē idē qđ iudex moxum Dellebānūr̄ d̄tri bu pp̄ia. ira q̄ neci ea possente gaudere bouore aliquo. nec etiā am̄p̄ilegio. vel iure quo cūq; qđ rōne trib⁹ sue sibi posset cōpetere. Sc̄ndū aut̄ ḡroma fuit di uisa tota in trib⁹ vic⁹ nūero. xxxv et si qđ delinq̄ret in r̄publicā p̄ cēsores pellēbat d̄ tribu sua. nec p̄tabat ciuiis. fuit etiā scenis infamis. vt p̄z p̄ aug⁹. infra l. isto. ca. xxv. r̄ modo fm̄ canones. vt p̄z. iiiij. q. i. c. dif finim⁹ b. H̄ermaneq; romanū r̄c. germane idē qđ imane. vñ ḡres germane dūcunt fm̄ papias quasi imanes p̄pter imanitatem corp̄m. Et iō dīc aug⁹ germane. i. imanitatem. romā. nū. i. sublīme. nā romanū fm̄ bicronymū idē qđ sublīmū sonat. Et b̄ dicit aug⁹. qđ romanī plus honorabāt sc̄ qđ deos suos vel romanū vocat bonorū et glie cupidū qđ fm̄ bug. nomen gentis alius? sepe ponit p̄ p̄dīmē gentis. sic

Lulli⁹ de republi-

quādoq; dicitur. iste afer. i. versipellis. quia afri s̄ut versipellis. quis afri s̄unt versipelles. Lōnditio ro manorum vna fuit q̄ i p̄i fuerunt glorie et bonoris cupidi plus alijs gentib⁹ hoc mō loquendi. q̄uis ex alia cā v̄as tu⁹ lūi⁹ li. s̄. de bello punico. Nā d̄ co

millo dictatorē bellicosissimo lo q̄ns dīc sic ac v̄e romanus. i. vere strenu⁹ ac corda tus. L. XIII. d. Eindē q̄ rim⁹ ip̄i poete r̄c. In isto ca. b. aug⁹ arguit romanos qđ poe tas nō p̄uauerūt bonore s̄ic scenicos fuciūt auct̄z scenici dicti bi q̄ saltabāt. et moribus corpis effigiebāt p̄terā i car mil⁹ poetar̄. putamini et histrio nes seu ioculator̄ res. vñ isti non erāt nisi actores fabulaz. i. effigi atores. Sed hoc te erāt auct̄ores. id est p̄incipales i negocio. qđ ip̄i fabulas cōposuerūt fāc aut̄. b. aug⁹. q̄nq; i b. ca. Pri mo vi dictū c̄ ro māos arguit. sc̄udo ibi. an for te r̄c. fm̄ plato nis de poes. ap̄ p̄bat. et ip̄m plato rōne valde cōmēdat ip̄m dūs fas sis p̄ponēdo. r̄ctio aut̄ ibi. pp̄in q̄nt oūtromāoꝝ r̄c. ondit quō la ges romanor̄ q̄j. rū ad aliqd cum platoe. p̄cordāt. Quarto h̄o. ibi. neqđ r̄c. p̄cl. dit d̄ deos romanor̄ q̄ romāi s̄ut eis bōestiores. q̄ ip̄ sinūq; leges hoc stac̄. dabant. q̄nto ibi nos q̄dez r̄c. fm̄ plāsu de plātōis excellētia poit. et qđ suq; d̄b̄ dicit maḡ. explanat. b. Poetas cēsūt v̄be r̄c. b̄ fec̄ plato in li. d̄ rep̄ v̄blica in qđo ciuitatem ordinavit qualis esse debet de quo libro facit macrobius mentionem libro super

II

somniū scipionis. et nullus sedo li. de tuseulanis qdī
bdic̄t platonē s̄ sua ciuitate quā ordinavit poetas
exclusisse. c. Et si n̄ p̄suasit r̄c. Nota q̄ pl̄c̄ ḡsus
dēc̄ q̄ suader. nā p̄suader ē p̄fecte suader. i. si suader
q̄ seq̄ effec̄. Et iō dīc̄ Au. q̄ plato ēr̄ si n̄ potuit
grecia p̄suadere

n̄ saltē disputā
to. i. rōnē reddē
to suos poetos
deberē expelli.

b. Hūc plato
n̄ labeo r̄c. nota
q̄ labeo sc̄c̄ tres
hdus i. distictōe
numinū. s. deoz
z bi erāt sumi. z
semideoz z bi c
r̄at medū berosi
Albū erāt ifimi be
roes fīm ifidōn
li. viii. etymolo
giaz ca. vi. ap̄s
grecos dicebat
sic aliq̄z būme
ritoz boim. q̄ u
habitaro fuit in
aere. et iō dīc̄ se
heros. quasi ae
rei. i. viri acer q̄
si digni habitar
herē p̄pter sapie
riō vel fo. studi
nē. Semidei v̄o
erāt nūttina et
boib̄ sacra. s̄ n̄
erāt dīc̄. Istorum
v̄t habitatio f̄z
opinionē ḡtillū
fuit i celo. sic ro
mul. hercules. et
hmōi v̄t o romu
lo dicit auḡ. se
q̄nti ca. Aliqui
v̄t nō distigū
tes inf semideos
z heroes posue
rūt semideos in
gere vñ lucan⁹ it
bro. ir. in b̄ncipio. Qua niger astriferis ɔnectifari
bus ac. Quod p̄z terras inf luncq̄ mea. Semī
dei manes habitat quos ignea vir⁹ r̄c. Macrobi
ho de somno scipionis distinguit inf deos aereos.
ethereos z alios. sup quos oēs ponit vñ dīc̄ noyn
id ē menē fīm grecos. Manes ho erāt aie generalis
defunctoroz. n̄ specialis accepte dicebant aie inferna
les. i. in inferno habitantes. q̄s inf numia nō posuit
labeo. c. Lui⁹ n̄c smierō suo loco explicabis. sc̄z
infra libro. viii. ca. vii. z. r̄l. f. Quāvis istū nec
fratrē occidisse. supple sicut romul⁹ q̄ si ēm suu remū
interfec̄ trastor pastorali. vel p̄ scipion sicut tradunt
bystoriographi. vel q̄ aliu sicut tradūt aliu. vñ de hoc
narrat sic tū⁹ livi⁹ de vībis origine. q̄ illi duo frēs
gemelli. dum cōderē ciuitatē. interuenit cupidō re
gni v̄troḡ. s. volente regnare placuit augurio. q̄re

re q̄s eō regnare deberet. z a quo ciuitas deberet dī
nominari. Igit̄remus montē suentinū. z romulus
palatinū mōte z templū p̄ augurio ascenderū. v̄ter
q̄ sc̄z cum turma sua. Remo p̄ adueniūt septultra
res. Romulo vero. xii. posterius tū. v̄triusq̄ turma

dīm suu rāq̄ re
gē salutat. vna
remū p̄pter pōn
tate. alta romu
lū p̄pter maiore
avīb̄ multitudi
nē. Sieq̄ ora dis
sensioē inf frēs.
rem⁹ p̄cussus oc
cidit. dicit in tu
tus lūl⁹. vulga
ta est opinio. re
mū ludibrio frēs
sui. e. muros trā
silisse z sic ab tra
to romulo inter
fec̄. Aliq̄tū dī
cūt cū nō ab ipo
romulo. sed a fa
bio duce ei⁹ ra
stro pastorali nē
catū. hec ex rito.
Quidētū li. iii.
de fastis nītis cō
cusare romuluz
dicēs q̄ cū romu
lus op̄ muros
cōmisseri cui dā
q̄ celar vocabat
z dediss p̄ceptū
q̄ si quis p̄sumē
remuros suos
transilire ipm in
terficeret. remus
ignorans p̄cece
ptū datū z p̄tē
nenis muros nō
satig altos ipos
transilivit. quez
celer statiz retro
p̄curiens inter
sc̄fratē. nec aliq̄b̄ p̄petras.
G. fecit. quo intelle
ctolice romul⁹

de facto multū doleret. m̄ p̄pter rigorez iusticie ab
alib̄ formidandū doloz suum occultauit. Et libros
v. narrat. q̄ anima remi apparenſ faustulo cōcessa
uit romulū dicens. Sc̄ue celer crudelē animam p̄
vulnera reddas. noluit hoc frater pietasq̄ equalis
in ipso est. Sed oppositū huius sentit auḡ. vt pat̄
infra li. ii. ca. vii. Et iō ista excusatio sita est. vt p̄z
p̄ orosi. li. vii. qui dicit. q̄ regnū suum cōtinuo romul⁹
parricidio inhibuit. Quidētū m̄ sub regimento poe
tico exp̄ssit facti veritatē. nam p̄ celerē q̄ dicit re
mū occidisse intelligit impētū ire q̄ romulū move
bas ad occidendū frēm suū celeriter. i. indeliberate.
ira q̄ fīm intentōz ouidū romul⁹ hoc fecit ex imperu
passionis nō ex iudicio rōnis. g. Nec aliq̄b̄ p̄pe
trasse flagitiū. hoc dicit. p̄pter hercule q̄ fuit hō mul
tu flagitosus. de quo crīsan⁹ ad dāriam sic scribit.

*Plato p̄ Libero
Flandriā p̄memorata*

Romulus insector fiamio

Liber

Que in bercule sc̄ritas. vicinorū suorū interfectōe sa-
tigat. et se enā viuū cōbuslit? Et enēca erā tragedia
pma dicit q̄ ip̄e furia ducit p̄ nos filios interfectie
b. Ecce velphapo. Drap̄ sicut qdā grec̄ q̄ pp̄e vi-
rilis mēbi q̄ntitatē in tantā gram venit grecos. vt
apd̄ eos rāḡste? b
baberetur. In sa- se flagitiū q̄sōs historicorū v̄l-
cra scriptura vobis
est beclibegor- poetaꝝ dixit aut finxit? cer-
fū isidorū li. viii te v̄l p̄apo v̄l alicui cynace-
etymologiarū. et k phalo. postremo v̄l febri: q̄
dict̄ ex dehoroz l romai numia p̄ti pegrīa re-
i. Vel aliscui cy ceperit; ḡtum sua p̄pria sacra
no cephalo. Ly uerū. Quō igit̄ tata animi
nocepal⁹ ēmō t mox mala; bois p̄cepti t le-
strū v̄m isidorūz gib⁹ v̄similitudine phiberet; v̄l
li. x. etymologia ū. caput bñs ca- ilista extirpāda curarē diuina
nimū. de q̄ narrat in li. de naturā re- les; q̄ ēt semināda t augēda
rū q̄ vn⁹ cnoce flagicia curauit talia v̄l sua
phalos fuit dila ylq̄sua facta p̄ theatricas
tus regi francoz celebritates p̄lis īnotescer
ludouico. caput cupiētes; vt iāq̄ auctē diuina
bñs fere conimū sua sp̄ote neq̄llima libido ac
cetera vobis mēbra cēderebūna fruſtra hoc
sic bo. curia qdē exclamatē ciceronē; q̄ cū de
republi- poetragēs ad eos accessisset
colla allūcēt. Llamorint et approbatio

m frustis b exclamante cicerone. l. li. 5 repu. L. XV.
Ue cur illuc eligendos re. In b ca. arguit brus
q aug^o romanos de malis electioe deoz. primo
q; cu romulū dū saceret qsi maximū. platonis
nullā sacra cœcula. i. nec quissumā edē fecerit. dic se
neca epl. xviij.
q q; virit solum
nouic noue anis
iō abenclēs im
molaerunt sibi d
functo indicatēs
illū numerz pfcim
Sed q; romul
lū q fm doctrinā
labeōis n̄ fuit. n̄
si semideū ip̄no
solū deu s̄ maria
muz p̄ iouē. ap
pelatēs cu dcuz
druin sic dictum
ab hesta quā cō
suevit porrare.
Nā q̄ris ligua sa
bia idē ēḡ hesta
bur⁹ seftu lepe ce
leborabārī āno yr
pz li. ouidius se
fuis z i tibaldario
suo b Nam
erū flaminē r̄c. b
scendū q; n̄imi

flamines apd ḡtēles fuit sic apud nos sur p̄matis
sc̄ priarche. vt p̄z di-lex. ca ill. Et rāt at t̄ q̄dā qui
dicere archiflamines. t̄ illi fuit sic archiep̄ sp̄d r̄pia
nos. vt p̄z ibidē. Et rāt at ḡnali noīe sacerdotiū oēsvo
contiamines vt p̄z di-lex. ca. clerros. Et dicibat. vt p̄z
ibidē flamines. q̄li filiamines a filio sic appellari. q̄ ca
put ligabat. q̄n p̄ctu pilo vt n̄ poterant. t̄ b̄ ne coſ
put nudū c̄t. q̄rōno nudos capite cos incedere non
licebat. flamines at de q̄b̄ b̄ loq̄t b̄tus ang⁹. trāt p̄mi
t̄ p̄cipui q̄li priarche q̄dā. Et crāt in romā trez tātū
sic b̄ d̄c aug⁹. vñ̄ ioui q̄ dialis. i. asidu⁹ fm bug. a
die vocabel. vñ̄ ver⁹ flaminēdialis. id est. iouis qui est
gemitius a iupiter. alius d̄rmo. t̄ terrius morti. qui
nullū habuisset misi. p̄p̄t romulū quē romani duxerū
et filiū marns. De illis narrat t̄p̄t lvi⁹ d̄ origie vrb
li. i. q̄ numā p̄pili⁹. q̄ imediatc i regno successit ros
milo i ordinādo res diuinās ioui officiū sacerdorez
creauit. t̄ cū signi veste t̄ trabeculi. i. regia adorauit.
cum duos flamines. 2d̄c. i. morti vñt d̄rmo aliū. p̄ter
istos aut̄ cr̄st vñ̄ sumū p̄ficer. vt p̄z p̄ valerium
li. i. ca. i. t̄ p̄ ciceronē li. i. de flamine diali dicit. A
gel⁹ li. i. q̄ murare diali fas nō ē. Itē omulo vt nisi
guio clare q̄ fas n̄ ē. Itē ienē ex flaminē dialis domo
nisi sacru affterri. quis nō ē. Et q̄ dialē flaminē v̄chi reli
gio ē. Tinctū si c̄dē c̄t introierit solui necesse ē. t̄ vñ
cula p̄ impluui i regulas subduci. atq̄ inde foras in
vñ̄ d̄mitti. nōdū in apice neq; in cincu. nōq; alto in
pre vñ̄lū b̄z. L̄ ichs c̄d̄berātū duci si ad pedes eius
sup̄p̄le. p̄cubuerit. co die s̄beran p̄cubulū ē. Capillū
dialis n̄li q̄ liber b̄o iñ d̄ctōdet. sine apice sub diuo
c̄ licitu nō ē. Formā fermēto imbūta artūḡre ei fas
n̄ ē. Tunicā iutimā milii loci tecū n̄ eruit. ne sub celo

*Non statim apud genitiles fuerit
hunc apud nos sicut primates suos praecepit*

taq̄ sub ocul̄ iouis nūd̄ sit. Sup flaminē dialē ī hui
vio nisi rex sacrificiū null⁹ ali⁹ occubile. vixit si amī
sūt flami cedit mūmōniū cō⁹ nūlī more dirimi nī ēius.
locū in q̄bāstū ēnūg ingredieſ. mortuū nūd̄ artigat
fūnus m̄ craq̄ nī ē religio. Edē ferme cerimōniū sunt
vixit ei⁹. Ite b̄
ba p̄tōris sūt bec c testante apice excelluit. vt
Sacerdotes ve ſtale ſt flaminē di alē ſi iuris diroē
nō cogā bec. A. gel⁹ Quōd̄ ſit
romul⁹ q̄ tqrin⁹
dic⁹ ēdificat⁹
ſeu de⁹ c̄ credit⁹
narrat ouidi⁹ li-
q̄. de fasti Lut̄ cō
cordat⁹ iunus
vbi ſu⁹ dicūt em⁹
q̄ cū apō capice
paludē reccleret
exercit⁹ ſubito
ora ēingē ſepe. a ſt
ſtas cū tonitruo
tromul⁹ dē ſu⁹ nu
be coopt⁹ ſublat⁹ ē ſpectu ſcīoīs. nec p̄ ea viſus ē
pp̄ qd̄ a m̄lititudine diceret yl̄ eredere in deū traſlat⁹
m̄ alīch dicerūt cū fuſſe nūc prib̄ odiſ ſu⁹ ſab eis diſ-
cerpt⁹. ſed opinionē m̄lititudis de ipſi⁹ d̄ificatoē cō
firmanūt qd̄a noſe iuli⁹ pcul⁹. aſſerē ſibi romul⁹ ap-
paruſſeq̄ viſt iā deū faciū ſibi m̄la mādaſſe. d̄ iſto
pl̄. loq̄ aug⁹ li. iij. ca. xv ſt Lestate apice. quē. ſ.
pter exceilentiam in capite gerit. ex. diſt. clericoſ.
d. Acp̄ b̄ neptuno r̄. Neprun⁹ d̄ide mar⁹. plu-
to vō d̄e inferni. Ihi duo frēſ ſouſ ſu⁹ ſaturn⁹. Nā ſu-
gunt oēſ treſ fuſſe filij saturni. De hiſ dicit lactant⁹
li. i. institutione. q̄ fm̄ rei viſitac ſrēſ crāt. q̄ in tribul-
locis regnabat. q̄ vñ ſloca ſupriōa. ſ. iuppiſ. alē ſo
inferiora. ſ. pluto. terri vō loca maritima. ſ. neptun⁹
poſſidebat. ſ. Et marti tāc̄ pri⁹ r̄. Apō ro-
manos. n. putabat q̄ romul⁹ fuſſet fili⁹ mori⁹ q̄ eſt
de⁹ bellor̄. p̄ter qd̄ ſt ipē romul⁹ fuit valde bellicos⁹
Et deh̄ ouidi⁹ narrat li. iij. d̄ fasti. q̄ rheia ſilvia. que
alio noſe vocabat illa cui eē ſiḡo vefſal. i. cōſcrata ſo
go deē vefte. qd̄a die ad lauādū ſacra veniſſer ad
aquaſ hauriēdas depoſito vase ſed ſatigata iuxta
aq̄s. Lut̄ ibidē cū obrepliſſet ſomn⁹ affuit mars. qui
vides eā. ſ. cōcumbēs cu⁹ ea ip̄regnauit eā dormientes
qd̄uoſ. ſ. remu⁹ ſt romul⁹. vno ſcibutu mars. ſ. cept
Deh̄ dicit uſebi⁹ in chronicis ſic. āno regni regiozie
p̄mo ren⁹ ſt romul⁹ ex marte ſt ilia generat. Juſtinus
p̄o. li. xlviij. dicit q̄ rheia filia numitoris clauſa ē i luco
mari. vbi gemios enīa ē. icert⁹ ſtupro an ex marte.
vñ icernī ē de p̄re q̄s fuerit. Lōstat m̄ ſt ipē mars ille que
deū bellī funerūt n̄ fuit p̄r coꝝ potuit en̄ alīq̄ demon
incub⁹ cā ip̄regnasse. ſt ea q̄ narrat ouidi⁹ aliquā illu-
ſionē diabolica fuſſe. de B̄ b̄t pl̄ ifra li. iij. cap. iiiij.
Iat̄ a dijs ſuis romani r̄. In b̄ ſ. xvi.
ſ. ca. p̄bat brūſ aug⁹ q̄ dij romanoy n̄ dederūt
leges b̄n ſiuēdi cultorib⁹ ſuis. qd̄ p̄bat duo ſigna.
p̄mū ē q̄ ipſi miserrathen p̄ legib⁹ accipiedis. ſcōz
q̄p̄ noluerūt accipe leges lycurgi. q̄ finerat ſe auētē
apollinis leges iſtituſſe. qd̄ romai n̄ volebat credēt.

b. **N**ō aliq̄t̄ annos p̄ romā aditā tē. **S**ed om̄ orosū
li. q̄. anno q̄ prim⁹ erat. ccc. vrbe cōdīta. missi sūt legati
romanoꝝ ad athenieſib⁹ pp̄ leges solonis defrēdas
et sequit̄ anno. i. anno. ccc. creat̄ decē viri. et q̄b̄ ifra di
cē. q̄ solon vir iſignis iusticia athenas velut nouas
citat̄ adidit̄ legi
Potuſiſer. n̄ baliq̄t̄ annos p̄ ro
mā aditā ab athenieſib⁹ mu
tuarēt̄ leges solonis. q̄s tñ n̄
vt accepēt̄ tenuerit̄. b̄ meli
ores et emēdationes facēt̄ co
nati ſunt. q̄uis lycurg⁹ lace
demoniſib⁹ leges ex apollinis
auctē le iſtituiſſe cōfinixerit.
Qd̄ prudēt̄ romani credere
nolueſt̄ pp̄ ſea n̄ ide accepē
rūt̄. **R**umia pōpili⁹ q̄ romlo
ſuccedis i regnū. q̄ſdā leges
q̄ qđē regende citati neq̄q̄
ſufficeret̄ adidisse ferit̄. **Q**ui
eis ēt mlt̄a ſacra p̄ſtituit̄ n̄ tñ
b. **E**valeri⁹ li. v
dič q̄ ſolo ſā pre
claras taq̄z vreſel
leges athenieſib⁹
cultrv ſigpetuo
vñ vell̄. ſempi
ternū hirari fuli
ſenſi p̄terū ſenſi
etvēt̄ vñ cypri p
fug⁹ eregit̄. neq̄
cī p̄tia d̄ q̄ opti
memeruerat hui
marit̄tiget̄. **H**ec
valeri⁹. **A**. gel⁹
vñ lib. iii. dič q̄
draco athenieſib⁹
vir bon⁹. et mlt̄a
prudēt̄ leges a
thenieſib⁹ p̄m⁹ tu
lit. s̄ q̄ ſumis acerbe abrogare ſunt. p̄ ea legib⁹ alijs
mitioñib⁹ a ſolone cōpoſitus vñ ſt̄. fuit at ſolo vñ d̄
ſepteſapicib⁹. **Q**uas tñ n̄ vt accepēt̄ tē. b̄ p
tato dič aug⁹. n̄ q̄ n̄ accepēt̄ eas i tabul⁹. t. ab atheni
enib⁹. b̄ q̄ n̄ accepēt̄ eas i morib⁹. i. n̄ ſe vñ co mō
q̄ ſepteſt̄. n̄a ſic p̄ p̄ncipio digeſtoꝝ. t p̄ cau ad lege
xii. tabulaz. t p̄ titu luuiꝝ ēt origne vñb̄li. i. t p̄ ſid
li. v. etymologiaz. t p̄ orosū li. q̄. pp̄ ſa roman⁹ elege
decēt̄ uixta nūt̄ tabulaz q̄ decēt̄ dicti ſt̄. t q̄
liber. eoz decēt̄ ſingulari nūero dicti ſt̄. v. vt decēt̄
ſit vna dictio. q̄b̄ vna data c̄pt̄as ſulat̄. t ſim titu
ab eis n̄ licuit appellare. hucrūt̄ ēt pt̄are legēd̄ adcd̄
ac ēt leges corrigēd̄. q̄ de legit̄ ſoloniſ i decē tabul⁹ al
latis t̄ latini ſrat̄ ſlatiſ q̄ſdā leges extrarēt̄. t q̄ſdāz
et eis correxerit̄ ip̄lēt̄ tabulas decēz. t nibilominus
duas tabulas addiderit̄ ita q̄ i vñiuero crant̄ tabule
xii. q̄ vocam⁹ leges. xii. tabulaz. **Q**uāuis lycur
gus tē. **T**is lycurg⁹ p̄ceſſit ſoloniſ par̄ t̄ dedit leges
acedemoni⁹. ſi ſolon athenieſib⁹. d̄ q̄ narrat iſtit
nus li. i. q̄ erat fraē polypite reg⁹ p̄thoz. d̄ ſim infal
cōualeſceret lege iſtituit̄. exēplo eaz iuēt̄o clario. ni
bil ei lege ſi alios ſanxit cur⁹ n̄ ipſe docum̄tū p̄v⁹ da
ret. aut̄ argēt̄o vñ ſ oim ſeeleꝝ materiā ſuſtulit̄. ſu
dos oim inf̄ oēs eq̄līt̄ diuſit̄. Lōuware oēs publice
iuſſit. ne cui⁹ diuinevel luxuria i occulto eēt̄ ſt̄. ſub
iūḡ iuſtin⁹ mlt̄as ei⁹ leges pulchras. tñ rigidaſy al
de. **L**egū vñ ſuaz auctorē apollinē delphicū finit̄.
et inde ſe eas d̄cruſſit̄. **D**ende viſerūt̄ ſuis legit̄
daret iurānto obligat̄ citate. nibil eos de ſuis legit̄
mutaturos p̄n⁹q̄ reuertēt̄. ſimulā ſe ad oraculum
delphicū p̄ficiſi ſuſtuz ſi qd̄ addēt̄ vñ minuēdūz
vñ mutadū legit̄ videret̄. p̄ſcēt̄ ſt̄ erat creta vñb̄ vñ
luxuriū exiliū p̄petuo egit. monēt̄ ſoſa ſua i morti p
ūci iuſſit. nc forte lacedemoniā referet̄. Et ſic putarēt̄
acedemoni⁹ ſe ſolutos iurānto. **H**ec iuſtin⁹. **D**e ipo
dič valeri⁹ li. v. q̄ nemine aut maiore aut vniore viz
acedemonia genuit̄. vt poeta cui apollo de l̄b̄ic⁹ oia
culū petēt̄ recip̄odisse ferit̄ nescire ſeyit̄ illū boim vñ

Solans

卷之三

Liber

deorum numero aggregaret. e Numa populi reg. Iste numen imediate successit romulo. et sic romul regnus bella gessit assiduc totum dat rebus bellicis et non paucissimas leges dedit. ita iste pace facta in circuitu aium suum coronat dedit et de cunctis legibus et sacris institutis. ut

principium lumen d
ongie viribus. i. de
q[ui] est sic dicitur. Iu
ma populi regnum positi
o. i. dominus ex
terior regnum curis
ne luxuriare non
etiam animi q[ui] me
t' hostium discipli
nae multas p[ro]p[ter]o
continuerat.
omnium enim eis effi
cacious deorum
merita inhaec datur
rat. e. ipse est ea
pietate omnia pec
torum ibuerat ut si
despacius r[ati]onabili
prior. i. p[ro]p[ter]o et
p[ro]mo legum ac pe
narum metu citates
ingereret o[ste]r[um] et ma
ximum operum suum
tutela p[ro]p[ter]o regni
regis. H[oc] dicitur li
u. L[et]at nunc o
p[ro]p[ter]o ut finit se
pe i. aliis consulue
rit dea sua egeria
ut p[ro]p[ter]o lumen
et p[ro]p[ter]o omnia li
de fasti. t[em]p[or]e in legi
b[ea]titudinis non dicunt
quod dea vel deus ali
que consuluerit.

Salusti
in cati.

ghib[er] easdem leges a numer
b[ea]t[er] accipisse. Adala igit[ur] ani
mi: malavite: mala mox que
ita magis sunt: ut his doctissimi
e[st] viri et statib[us] viribus res
publicas p[ro]p[ter]o confirmet: dico
rum ne suis cultorib[us] accideret
minime cura[re]t immo ut au
geret sic super disputatu est os
m[od]o curauerunt. La. XVII

R[ati]onabili populo romano
a p[ro]pterea leges non sunt
a numerib[us] distingue[re]. q[ui] sic salu
b[ea]t[er] ait. Jus bonum quod p[ro]p[ter]o
filiis magis in natura vale
bat. Ex h[oc] iure ac bono credo
raptae esse sabinas. Quid ei
iusti et melius q[ui] filias alienas
fraude spectaculi seductas. si
a p[ro]ntib[us] accipi: s[ed] vi ut q[ui]sc[et] p[ot]erat auferri. Nam si iniq[ua] sa
binis faceret negare postula
tas: quanto fuit iniq[ua] rape si
data[re] iusti et bellum cu[m] ea ge
te geri potuit: que filias suas
ad ministracionem corrigendis
et finalib[us] suis negotiis pe
titas q[ui] cu[m] ea q[ui] repetebat ab
aut se consoluisse finierit. de isto numen plura dicentur
infra li. iiij. ca. xii. Capitulo. XVII.

a. In forte populo romano reg. In h[oc] capitulo aug.
excludit quod in ratione q[ui] sibi dari posset. q[ui] possit di
citur romani non accipere a deo leges. q[ui] non oportunitate
pertinet sibi in lege naturali. sic videt et verbis salustij q[ui]
ad amicatores viribus videt direisse. Et recitat b[ea]t[er] Jus
bonum reg. Et non id iniquum legem positivam. hoc reprehobat
aug. ondēs q[ui] multa exempla q[ui] ipsi legem naturalē non
obeyuerit. sic salustij ait scilicet in caritario. c. Et h[oc]
iure ac bono reg. H[oc] bat[er] aug[ustus] loquitur ironice dicendo
credo. scilicet ei q[ui] raptae sabinae fuit etra bonum et ius
nature. De isto raptu non rapiebat loquitur oratio lib. iiij.
dices eas raptae crudelis. q[ui] europae lib. i. dicitur et
peas fuisse anno primo p[ro]p[ter]o virbe aditum. Quidius vero li. iiij
de fasti erexit scilicet romani q[ui] fecerit h[oc] domino deo
et videbitur in martis et loci. q[ui] fuit deus filioz. Titus vero li
u. li. i. de origine virbis narrat q[ui] cu[m] romul[us] muros co
didisset etatis aplissime. nec sufficeret q[ui] cu[m] eo crante
ad ipsos etiam. et stiruit et ipsum q[ui] datus est. asylu. pmittens i/
punirat ei fugient ad ipsum. p[ro]p[ter]o q[ui] congregata emaria
multitudo latronum et fugitorum infra virbe. Videat autem
romul[us] q[ui] yores non habebat. nec sine yore posset civi

tas diu stare. misit ad vicinas ciuitates postulando fili
os eis sibi dari yores. sed statim in principio fuit ciuitas
romuli odio sa[ci]tatis. timebat enim illa multitudinem talium
yironum et ceperat habebat romul[us] et sui. q[ui] pastores
et pauperes erant. fuit omnia nullum. q[ui] dicit sic spernatur g[ener]es
iopes vicinia di
tes. In stabulis
habituasse et yores
paucissime nocebat.
At q[ui] romano vel
les numeri nulla
fuit. Igit fuit tunc
vicini remanda
bat romulo et so
ciis ei q[ui] sic ap[er]e
ruerat asylum viris
volentes ad se co
fugere. ita aperte
ret et mulieribus et
sic acciperet yro
res q[ui] suas eis fi
lias dare nolle.
romul[us] vero h[oc] au
diens dissimulato
diu ait q[ui] si nega
ciu[m] omni suu[m] non tam
gereret. celsus post
modum ludos deo
coelestis celebrando.
Et q[ui] vicinas ci
tates procurauit
divulgari ut mil
itiam suam in vicino
rum. Instabili vero
ludis p[ro]cepit suis
y[ou]ngis de Sabina que
tra est ap[er]e romas
cu[m] veniret ad lus
dos spectando q[ui]
libet raperet sibi

yronum quā vellebat q[ui] et factū ē. p[ro]p[ter]o modū h[oc] cu[m] p[ro]ntib[us] ea
tū q[ui] volebat y[ou]ngis iniurias et filias suas repetrere. ro
manū bellū habuit. et h[oc] eos et Sabinos p[ro]p[ter]o mediatores filia
rum q[ui] se duobus exercitibus posuerunt par[te] fcā ē. p[ro]p[ter]o modū
h[oc] cu[m] aliis citatibus quibusdam q[ui] filias et rapuerunt diu
bella gesserat. d. Qd[em] tis ad memoriam reg. de ludis
circenses sic dicitur valerius li. iiij. Circenses spectaculū p[ro]mussu
romul[us] raptae Sabinae et usum no[n] celebrauit. id est yron
cauit ludos illos et usum. q[ui] deo[rum] solo ut dictum est cele
brabat. et durabat diu fimo[rum] p[ro]p[ter]o e[st] isti tunis. q[ui]
leto at fuerit ludi circenses sup[er] li. i. cap. xxxviii. habebat
e. Ex h[oc] iure ac bono p[ro]p[ter]o expulsu reg. h[oc] ponit aug[ustus] se
cundum exemplum et signum. q[ui] romani non yrebant iure et bono
nature d[icitur] q[ui] loquitur salustij sic dicebat. et loquitur ironice. b.
aug[ustus] sic p[ro]p[ter]o. Est at signum et alio scilicet romanorum yalde
intelligendum fecerit p[ro]p[ter]o reges expulso. p[ro]p[ter]o q[ui] incepert con
sules h[oc] de q[ui] narrat tit[er] liu. de origine virbis li. iiij. vii
de h[oc] yronum et lucerteria collatini. q[ui] tarquinii collatini nos
minar[unt] ē. cu[m] oppissa fuisset a seruo tarquinio regis filio
scilicet tarquinii supbi et ob h[oc] scipio si fecisset p[ro]p[ter]o marito
suo et p[ro]p[ter]o et et bruto. sic super li. i. ca. xii. exposuit Bruto
et hoc et causis alijs p[ro]p[ter]o motus etra regem et filium suum p[ro]
dicunt cum auditorio p[ro]p[ter]o lucerterie et tarquinii collatini

regē de vrbe expulit. et exīcē romāni desīcē b̄ē reges
et incepēt b̄ē duos iſules. q̄ p̄m̄ duo fuit Junii
brut⁹ predict⁹. et luti⁹ tarq̄nius collatinus maritus lu-
cretie. Sed aī ſūnē annī ita fuit nōmē regiū odiosiū ro-
manis q̄ dīcū collatinū q̄ noīabatur tarq̄ni⁹ et com-
municabat cū re-
ge expulso i noīcē
expulerūt dīcēre
ſibi iunctio bruto
q̄ vrbe ſollicitu-
dine et meru libe-
rare. cū m̄ t̄p̄c
innocēt̄ et. et ad
expulsiones regi
surilū preſtis-
ſer. Et dicit tit⁹
de ipſo. cūz nūbil
aliquid offendit
nomē inuifū. id ē
odiosum ciuitati
fuit. iuſtandū
em̄ pp̄lī eſat ne-
minem regnare
paſſuros nec cē
romic vñ piciuz
liberari foſter. il.
Iudā obſtare lu-
bertati purabat
q̄ regiū nomē. H
est tarq̄ni⁹ ciui-
tate et impio erat. Narrat autē europi⁹ li. j. q̄ collati-
nus accepto om̄i p̄imoni ſuo ex vrbe migrauit. Et
idē dicit titus lui⁹ li. q̄ de origine vrbis. et narrat q̄
iunctio bruto plebē ad cōtione ſuocauit reducēt cō-
ad memorā quō iurass̄ ſe nō relietur aliquē regna-
re. vñ periculū eſſe poſſet liberari. Et addidit q̄ n̄ cre-
debat plin̄ romanū ſolitā libertatē recuperare dum
regium genū et regiū nōmē ſc̄ tarq̄nius collatin⁹
nō ſolū in ciuitate. ſed etiā in imperio eſſet. i. in cōſu-
latu. et hoc mō bruto egi ut collatinus. quia collega
ſuus erat. q̄ alter cōſul nō ſolū cōſulatu cederet. ſed
etiā vrbe exire. de q̄ facit aug⁹. mētione. Et b̄
iure ac bono marcus camili⁹ t̄c. Hic ponit aug. ter-
ciū exemplū et ſignū ad idē et loquunt̄ ironice ut p̄p̄
et ſignū et tertio ſacto in granitū. s. de expulſio-
ne marci camilli. De quo valcri⁹ li. v. tractat capitulū
de inḡtis. aſcribens fām̄ magne inḡitudini ciuitatis.
dicens. ingrat̄e et lapsi mētis erox̄ eſſe ciuitatis. q̄
virtūt̄ romanorū et incrementum lanifū. et tucela
fortiſſima marcus camillus in vrbe in columbariū
tueri ſuaz̄ nō valuit. n̄ aam lucio apuleio tribunople-
bis ran̄ḡ peculator. et reipublice fur yehientane pre-
decreus. duris ſententias in cōſiliū mifſus ē. Et q̄dem
eo t̄p̄ quo optimo iuuene filio ſpoliar⁹. ſolarij ma-
gis alleuandus. q̄ cladiſbus onerandus erat. ac tri-
buni pleb̄is abeſſe erario querebantur. et milia eris-
tant nāq̄ pena finita eſt. indigneſ ſuam̄ ppter quā
pp̄l̄ romanus tali principe careret. Hec valcrius.
Titus vero luius li. v. de vrbiſ origine hāc h̄iſtoriā
ſic narrat. Cū ciuitas yehientoz̄ potētissima prope
romā. ad. ex. militaria p̄cipiuſ vrbiſ hostis eſſet. et ob-
fessa fuuſſet a romanis. x. annis. et in ea obſidione eroi-

mani cōtra yehientos ſepiſſime malo euētu pugnaſ-
ſent. tandem cū camillus p̄dictus factus consul et illuc
mifſus eſſet cōtra eos. facta via ſubterranea. vſq̄ ad
arcē ciuitatis. quā viā cumulū appellauit. et per cami
militibus intromiſſis. dū ciues circa defenſionē mu-

rozoꝝ q̄b̄ eodez
quā liberauerat cītacē. vt de
ſua dānatōe certiſſim⁹ in exi-
liū ſpōte diſcederet. et decez
milib⁹ eſis abſens ēt dānare
tur. mox iterū a gallis yideſ
patrie futur⁹ inīḡte. Abulta
cōmemorare iā piget ſeda et
iūſta qb̄ agitabat illa cītas
et cū potētēs plebē ſibi ſub-
dere conarēt. pleb̄sc̄ illis ſb̄
di recularet. et vtriusq̄ p̄tis
defenſores magis ſtudijs a-
gerēt amore vicēdi. q̄ equū
et bonum q̄cquā cogitarent.

² Tac̄ha L. XVIII.

I bebo modū et ipm ſa-
luſtū teſtez porti adhibebo.
Qui cū in laude romanorū
dixiſſet: vnde nobis iſte ſer-

cti rēuōcauerūt.

Et dictatoꝝ fecerūt. qui mox gallis pecunia numiſſon-
tib⁹ qua romanī ſe a gallis redemerant. repente ſup-
ueniens cū exercitu nō ſolū obſidionē ſolut. ſed gal-
los vicit. et p̄ea ferē totalitatē delefuit. g. Lū por-
tentis plebē ſibi t̄c. Hic notandū q̄ ſicut p̄ legenti
x. libroſ. id eſt p̄m̄ decadē tūt̄ lui⁹ de origine vrbiſ
diſſentio inter nobiles ciuitatis et pleb̄ios longo t̄p̄
valde duravit. et ea occaſione cōmiffa ſunt multa ma-
la in vrbe. nec ſedata donec p̄mo b̄ent tribunos ple-
biſ q̄ erant. p̄p̄iſ iudices et q̄ſi et defenſores pleb̄ioſ op-
preſſe a nobilib⁹ cōtra cōſuleſ et nobileſ. et b̄eb̄at p̄tā
tem valde magnā in vrbe ſauente eiſ pleb̄e ſemper.
et p̄ea erroriſſerūt pleb̄i ve et de ipsiſ ſiguerent ad oēſ
gradus honoris. inēt̄ etiā q̄ de eiſ poſſent conſuleſ
eligi ſicut et de nobilib⁹ et quib⁹ ſolit̄ p̄m̄ eligebat
conſuleſ de iſta vero diſſenſione magis patebit in
capitulo ſequenti.

Lapitulum. XVIII.

I aug⁹. cōtra mifſionē in precedeſſi ca. ractam
que videbaſt cōfirmari p̄ dicta ſalutis ibi po-
ſita. et arguit in hoc ca. ſpecialiter cōtra eā p̄ verba ſa-
luſtū. Et facit an b̄ ca. tria. q̄ p̄mo ostendit p̄ eodez
t̄p̄ p̄ quo ſalutis videſ romanos cōmēdaffi dices
q̄ ius boniſ apud grecos nō legib⁹ magis q̄ natu-
ra valebat t̄p̄ erant mali. nec obſeruabant ius necbo-
nū. Secundo ibi poſto ſi illa t̄p̄ t̄c. arguit bea. aug.
quales erant romanit̄ alio t̄p̄ p̄ quo ſi non commen-
dātut a ſalutis ſed portiſ vituperāt. Et tertio
ibi Lernis enim v̄ opino. Et hiſ concludit q̄ ma-
la ſua non debent imputari tempore ſp̄ianis. Dic-
uit in principio ſic. Tac̄ habebo modū ſc̄ arguendi
vel procedendi et ſtati ſubiugit quē modū arguendi

d 3

Liber

precedendi vult b̄c sc̄ q̄ ex dicitis salustiū vult p̄bore
intendū. nā in p̄cedenti ca- arguerat ex q̄busdā q̄ sars-
būt ab alijs historiographis rōanoy nec ibi salustiū
allegatur. cū m̄ occasiōnē b̄teret dictis salustiū p̄ban-
di qđ p̄bauerat. b *P̄dicās illō t̄gs z̄c. vult di-*
cere. b. aug. q̄ sa-
lūstius cōmēdās
romānos dīces
q̄ ius boniūq̄ z̄c
foliū p̄dicabat. i.
erit oblat̄ laudi-
bus illō t̄gs z̄rō
manos p̄ illo t̄gē
q̄ erat p̄ reges
expulsos cū ciui-
tas subito crece-
ret in imēnsūm-
qđ fuit aī bellūz
pum. cū sc̄m. nā
antea subicērat
sibi totā italiā. z̄
tū fīm o. sūlū ex-
pulsio regū. z̄ cō-
sulū p̄ma creatio
fuit anno ab yr̄
bc cōdīta. ccccc.
xxix. Et inf expulsiōnē regum
z̄ sc̄m bellū pu-
nicū nō fuxerūt
nisi. ccc. z. x. āni
nec tñ post reges
fūntos romana-
res crevut. sed sic
dīc cutropius li-
t̄. in p̄ncipio. anno. ccc. lxx. ab yr̄be p̄dita. i. anno se-
quēti post capiōnē et̄ a gallis cepit romana res cre-
scere. Nā camillus cōdī anno v̄biciōz ciuitatē q̄ p̄
lx. annos bellū gesserat vicit. z̄ equoz yr̄be z̄ succi-
nōz occupauit. z̄ circa idē t̄ps̄ dñnius cincian⁹ infra
x. dico p̄nēstē ciuitatē cū alijs octo ciuitatib⁹ in de-
ditione accepit. z̄ p̄ dñs p̄z q̄ ab eo t̄pe q̄ icepit. r̄ea-
na res subito crecerē v̄sos ad bellū pūnicū sc̄m. nō
fuxerūt nisi anni. cccv. Salustius tñ incipit t̄ps̄ in
crementi ciuitatis ab expulsiōne regū. q̄ salte illa ex-
pulsio fuit occasiō incrementi ciuitatis. q̄ p̄l's iā fa-
cīus libertor̄ plus dīlerit républicā z̄ plus aspirabat
ad dñm. De incremento hō imperiū z̄ c̄rēpe flōrus
in epitomate li. in p̄ncipio dīcit sic. Domīra subic-
taq̄ italia p̄l's romanus. p̄e. ccccc. annū egit q̄p̄e
cccc. annis domī lucrat̄us est adeo difficile erat da-
re italicē caput. dūcēt hō annī sc̄q̄ntib⁹. afrīca. eurō-
p̄. asīa. rotū dēmīs obē terraz bellis victor̄s q̄ gai-
grauit. c Idē in in p̄mo histōrie z̄c. Hic credunt
aliq̄ q̄ iste liber sūp̄mūs liber catilinarū. z̄ b̄ q̄ salu-
stius p̄us sc̄p̄it catilinarium q̄ iugurthīnū. nec p̄les
libri histōriū q̄ catilinarū iugurthīnū mō ab eo in
tenuit̄ scripti. Et iō q̄ querit̄ in catilinario ea q̄ in
isto caplo allegat̄ aug. dc histōriū salustiū fruſtra la-
borant q̄nō inueniunt̄. Scriptis cīm salustiū vñ lib̄z
histōrioz q̄ iā nō inueniunt̄ qđ ce b̄ p̄z. q̄ bic aliq̄ po-
nūt̄ rāq̄ salustiū q̄ nec in iugurthīnū nec in catilinaria-
rio inueniūt̄. Et A. sc̄līus li. v. 2. l. ii. introducit̄ arrā

fm 2siliū nasice scipionis. de q.li.s.c.ktr. Addit s/a
lusiū loqns d' discordia. austriac. t alijs malis q'ire
bus scdis. i. p'speris ori solent. t dicit q' illa mala
p' excidiū carthaginis marie sunt aucta. exq' arguit
aug. q'pus erat ori solita t pus aucta eo tpe q' salu-
stius dicē eos sic
tisse optimis mo-
ribi rmatia con-
cordia. Dicit eti-
am salustius vel
aug. q'p' metū in
fide. i. dubie t nō
multū certe. q'p'
mū bellū punicū
eminatū fuit pa-
ce facta int̄ roas
nos t penos sub
ceris pacis. q' pe-
ni. i. carthaginē-
ses fregerunt. ve
p'z p'cū lūtuū d'
secundo bello pu-
nico li. j. Scđm
etia bellum puni-
cū eminatū fuit
pace facto. Sz q'
carthaginenses
fregerūt p'mā pa-
ce t pacta. timo-
baq' etiā frage-
rent scđam. Et c'
aduertēdūq' abil-
lo loco. nō nūrrie
int̄ validiorz t'. vñq' ad illō exclusiue. vides quēad
modū s'c' triuē v̄ba salutis. ex q'do arguit. b. aug. q' l.
illo modico tpe q'do fuit int̄ cepulsiōz regū t discellio
nē pleb. aliquātū modeste se brent rōanī. i. xv. ānis v̄l
xvii. vi ex sup̄dicti. p'z tñ nō fuit nisi tiore tarqñū reg'
expulsi. q' rāto tpe virit. t ita vult aug. inuere q' nūc
modestē se bēbāt p'reges nisi tiore pene pl'q' iusticie
quātū ad tarqñū scđēdū ē q' p' expulsiōz suā lōgo tpe
l. p. t. ānos ferci p'ce inq̄terauit rōano s' p'se t p' amicos
suos. t p'cipue p' possennā regē eturie. q' tribū ānis cō-
tinuis fm̄ orolu trepidā vñc terrur t obſedit. ita q'
q'diu tarqñū virit fuc̄t rōani in mag' tioze t' cordic
mag'. vircit int̄ se f'it al' et eturia dea fra q' mō tuseia
appellat fm̄ scđ. li. xiiij. etymologiaz. vñ t etrusci sūr
idē q'do rusci. f. Dein inq̄t fulli ipso t'. ponit aug. v̄
ba salu. vñq' ad illō exclusiue. cermis ex q' tpe t'. In q'
bus v̄bis ondit aug. q' male regebat res publica t'q̄ta
fuit discordia int̄ p'ces t plebē. q' a. xv. vel a. xvj. āno
p' exactos reges durauit. vñq' ad p'ncipiū scđi belli
punicū q'do icerit vt sup̄dictū ē p' reges expulsiōs āno
cecti. t p' āns ista dissensio triuēbat fere p'cc. ānos
Inciipiū v̄ba salutis sic. dein. i. deinde. s. mortuo tar-
qñio. fulli ipso p'ces plebē exercere ceperit. Quare at
voz fulli p'cipui patr' p'cipui sup̄ plebē. p'z ex his q' s'bz
mūg' dices. devita atq' tergo regio more 2fulere. agro
pellere t ceteri expub' soli ipso agere. vult salutis di-
cere q' p'ces soli ceteri expub'. i. nō hñtib' grē in iudi-
cija t'lit̄s t tractatib'. nā i null' negocis rechrebāt as-
sensu plebis. Sz sine plebe oia tractabāt t' iudicabāt.
nā t' morit' iferēda p'culpa. t tergo. i. aliq' flagellādo

v'ler agro pellendo. oia p se tractabat t faciebat. qd ita
vt ifra dicā li. v. c. xvij. lege postmodū edita correxit
ē. ita q nec ɔ sulib[us] liceret illis facere. Dicit at q b facie
bat mox regio. qz tarq[ui]n[us] lugbo vltum rex rōanor[um] p[er]p[et]rare
cui regimē malū nomē regū erat ap[er]tū eos ita odio sum
ɔ silia faciebat. T[em]pus ei livi[us] d[omi]n[u]s origie vbiis lib. i. q[ui]
ip[er] regū p[ri]mū nō e[st] de ostō senatu ɔ su[us] lenti soluit. dome
sticis ɔ silis rep[re]b[us] administravit.
bellū pacē federat sociates p se ip[er]
cū q[uo]d voluit inuis
su[i]. sine iussu p[ro]p[ter]e ac senat[us] fecit dire
mit[ur]. Deo tit[us] lis
vius. Et addit[us] la
luctu q[uo]d sciuītā
t[em]p[or]e armata monte
sacra atq[ue] auer[te]nuz
incedit. H[ab]et discess
ione in monte la
crū dicitū ē. Quan
tu[m] ho ad discessio[n]ē in monte auer[te]t
nū sciēdū q[ui] sic coll
igī p[er] ex t[em]p[or]o que
orolius notat. ista
discessio fuit circa
annū. xvij. post p[er]
mā discessio[n]ē. nā decūvī creati sūt fm ipm āno. ccc.
post vbe ɔ dirā. t seq[ui]nti anno facta ē discessio. Lā
tangit oros[us] li. q[ui] t titus liuius de origine vbiis li. i. q[ui]
nā decūvī creatis q[ui] data fuit p[er]as p vno anno
q[ui] sulib[us] dari ɔsuevit. cū ipi p[ri]mo anno bñ t modeſte
se habuissent seq[ui]nti āno vn[us] coq[ui]s. s. apius claudit[ur] so
cios suis magratui. i. ptati tali cedētib[us] ip[er] v[er]o p[er]t[em]p[or]e
nuauit[ur] m[on]strati q[ui] vidētēs soch[us] sui m[on]strati cui cesserāt
resūpserunt ml[et]ru t voluntate p[ro]p[ter]e. Addit[us] etiā ap[er]tū clau
di[us] malū alid facere. nā cū arderet libidin in filia cuius
dā milit[us] plebei. q[ui] absens erat ab vbe in exercitu. vt eā
bier facilu[us] cuidā cliēti p[ro]sualit[er] vt ea in iudicio peterer
in fuiturē pbatur q[ui] accilla sua ēta. vt sic cliēti adiudica
ta veniret in p[re]tate l[oc]a. Ip[er]ho ap[er]tū iudeo erat in cā. q[ui]
abnīte p[er] adiudicavit cliēti puellā rāq[ui] ipi[us] accilla. S[ed]
anq[ue] creticio s[ecundu]m fieri p[er]t[em]p[or]e. p[er] puelle q[ui] amicu[us] s[ecundu]m accusu
cū videret q[ui] malicie resistere nō valeret filia inf[er]e. et
statu factu rum[er]tu i cīrate. cūcto p[er]lo[rem] de testatē maliciā
ap[er]tū ad exercitū q[ui] p[er] distabat egressu[us] q[ui] res d[omi]nū de decūvī
ap[er]tū p[er] q[ui] exercebit[ur] q[ui] s[ecundu]m p[er] maria p[er] fuit d[omi]nū p[er]le
scelit[ur] a p[er]ib[us] t sedet i mōte auer[te]o relicto aligido. s. loco q[ui]
dā sic dico i q[ui] p[er]fuerat i eq[ui]s. i. p[er]lm quēdā sic d[omi]nū
Sedata nō ē dissensio ista t recōciliat[ur] t exercebit[ur] p[er]lo[rem]
restituta pl[ac]bi tribunitia p[re]tate. quā decūvī ip[er]pediebāt
t ipsi[us] decūvī pulsis m[on]strati ac etiā remissia exercitū
t militib[us] o[ste]n[er]e culpa. q[ui] U[er]o ab bella ciuitate. fm ora
sūt li. v. p[er]mū bellū ciuitate rome. i. ciuitā rōanor[um] inf[er]e
mortuū ē āno ab vbe ɔ dico. cccccccc. lxij. Terciu[m] ho bellū
p[er]p[et]rātū fm eundē lib. iiii. incipit. cccccccc. t q[ui]rto anno
post finiū est. t carthago delecta est. t q[ui] sequens ab

Liber

erccidio carthagi
nis usq; ad p̄mū
bellū civile fluite
rūt anni. lvi.

b De sylle vi
tis r̄. de cis lo
quis plus salutis
us circa medius
iugurthini. 200
stus li. v. et curro
pius li. v. valeri
us enā li. ir. p tā
to bō b facē de eo
mēnonē aug⁹. qz
ipse et marius p
mū bellū inter se
gesserūt de q̄ plā
intra ca. rxv. du
cent.

i Quāvis eloq̄o
multū ip̄nī. b
dices br̄us oug⁹
et collus eloq̄ntā
salusti q̄ sunt du
bio magna fuit.
de q̄ dū. A. gel⁹
q̄ p̄prietate in v̄
bis matie tenuit

La. XIX.

a Lecromat
e no respubli
ca r̄. In b ca. b.
aug. et bis q̄ in p
cedēnī d̄ icesūt
ondit q̄ virupā
biles sunt romau
ni q̄ derobūt roj
bus ri piani s et
dū coz. et etiā q̄
laudabil̄ sit xp̄s
et ri piani. qd̄ ego
nē p̄us dico. i. q̄
mus vel bis q̄
eo et sauctores. q̄
ad b ut disceret
aug. mercedē de
dit bis a quibus
didicit.

b Lui vtinā r̄.
tū costa r̄. id est
vtinā nō solū ra
cerē bona. i. nō
pl̄ malī facerē
nisi q̄ raterē bo
na facēda. s; pe
ius facēt eorum
dū. q̄ mala fieri
depositū. Et qz
credunt dū p̄bēt
auctem malefa
ciendi.

dicat genitos esse q̄ neq; i p̄i
b̄fe poisen res familiares:
neq; alios pati Dicit deinde
b̄ plā salustius^b de sylle vinjs
ceteraq; seditate reipubli
ce: et alijs scriptorcs in b̄ sen
tiūt q̄ quis eloq̄o multū ipa
ri. Lernistī vt opinor: et q̄s
q̄s aduerterit: facilime p̄spī
at colluuiē mox pessimorq̄ q̄
illa ciuitas plapsa fuerit: an
nī regl aduētū. Hec em ge
sta sunt nō solū anq̄ p̄ps in
carne p̄is docere cepiss: ve
rūtētā anq̄ de x̄gine natus
ess: Lū igif tot et tāta mala
tēpor illoq; vel tolerabiliora
sugius: vel p̄ eversā cartha
ginē intolerāda et horrenda
dū suis i putare nō audeat
opiniōes hūanis mētib⁹ vñ
talia virtia siluescerēt malis
gia astucia inserētibus: cur
mala p̄sūtia xp̄o i putant q̄ do
ctrina saluberrima et falsos
ac fallaces deos colī vetat et
istas hoīm noxias flagicio
falsq; cupiditates dīna auctē
detestās ac p̄dēnans: his ma
lis tabescēt ac labentī mū
do vbiq; familiā suā sensim
subtrahit: q̄ p̄dat etnā: et nō
plausu v̄titat: b̄ iudicio v̄ita
et glosissimā citatē. L. XIX.

^a Lecromat
e ca qd̄ nō ego p̄us dico
sauctores eo et vñ hec mer
cede didicim̄ rāto an dix
rūt an xp̄i aduētū paulatim
mutata et expulcerim̄ atz
optia: pessima atq; flagicio
fissima facta c. Ecce an xp̄i
aduentū post deletā cartha
ginē: maloq; mores nō pau
latim ut antea: b̄ torrēt mō
p̄cipitati: adeo iuuentū luxu
atz auaricia corrupēta ē. Le
gāt nobis p̄tra luxū: et auar
iciā p̄cepta deoq; suoq; iplo ro
mano data. b̄ Lui vtinā tātū
casta et modesta reticerēt ac
nō etiā ab illo p̄brosa et igno
miniosa depositerēt: qbus p̄
falsam dīnitatē p̄niciolas cō

ciliaret auctē. Legāt n̄ka et p
pp̄bas et p̄ctīn euāgelīū: et
p̄plicos act̄ et ep̄las: tā ml
ta p̄tra auaricia atq; luxuriā
vbiq; pl̄is ad b̄ aggragat: q̄
excellēns: q̄ p̄pine: nō tāq; ex
p̄boq; p̄certatiōib̄ strepere:
b̄ tāq; ex oraculis et dei nub
bus intonare: et tamen luxu
atq; auaricia scenisq; actur
pibus morib⁹ aī aduētū xp̄i
républicā pessimā ac flagitō
fissimā fact̄: nō i putant dūs

suis: afflictioz xp̄o ei⁹ quācūq; isto tpe supbia
delicieq; eo et p̄pse fuerit: religioni increpi
tant xp̄iane. Lui p̄cepta de iustis pbisq; mo
rib⁹ si s̄i audiret atz curarēt reges terre: et oēs
p̄p̄les: p̄ncipes et oēs iudices fr̄: iuuenes et x̄g
nes: seniores cuī iunionib⁹ etas oīs capax et v̄
q; sexus: et q̄ baptista iobes alloq; exatores
ip̄si atz milites: et terras vite p̄sūt ornaret sua
felicitate respublika: et vite eterne culmē bea
tissime regnare p̄cederet. Sz q̄ iste audit
ille p̄tēnīt: pluresq; virtuōs male blanditib⁹ q̄
vtli v̄tūtū asperitati sunt amicīores tolera
re xp̄i famuli iubēt: siue sunt reges: siue sunt p̄n
cipes: siue iudices: siue milites: siue p̄uincia
les: siue diuines: siue paupes: siue liberi: siue
fui v̄trūtibet sex⁹: pessimā etiā si ita necesse
ē: flagiciofissimāq; républicā et in illa angeloz
qđā sc̄tissima atz augustissima curia celestiq; p̄
republica: vbi dei volūtas lex est: clarissimū
sibi locū etiā ista tolerātia cōpare. La. XX.

^a Erūt tales cultores et dilectores dor
v istor q̄ etiā imitatores i scelerib⁹ et fla
gitij se esse letat nullo mō curant pessimā ac
flagiciofissimā nō esse républicā. Lātū stet iu
qūt tñ floreat copijs referta victorijs gloria
vel qd̄ est felic⁹ pace secura
sit. Et qd̄ ad nos: Immoid
ad nos magis p̄tinet si diu
tias q̄sq; sp̄ augeat q̄ q̄tidia
nis effusionibus supētant
q̄sq; sibi etiā infirmiores sb
dat q̄sq; potētor. Obseqn̄t
diuitib⁹ paupes cā securita
tis atz v̄t eo p̄focinij q̄eta
iertia p̄fruat̄ diuites paupi
b⁹ ad cliētelas et ad misteriū
sui fast⁹ abutat̄ pl̄i plaudat̄
nō p̄sultorib⁹ utilitatū suarū
b̄ voluptati largitorib⁹. Nō
iubeat̄ dura. nō p̄hibeat̄ im
pura reges nō curēt q̄bōis

e Siue p̄uincia
les r̄. p̄uincia
draliq; regio q̄si
p̄cul vīcīa. r̄pūi
cie. iō dicēbāt fr̄
extra italiā a ro
manis vīcīe et mī
butarie facēt. q̄z
p̄ma tpe fuit līcī
lia sic dīc festus
et ide dicūl p̄uinc
ciales q̄ sunt eis
tributarū fm̄ bu
go.

P̄. 148

Lu. 3

^a Et q̄ iste audit
ille p̄tēnīt: pluresq; virtuōs male blanditib⁹ q̄
vtli v̄tūtū asperitati sunt amicīores tolera
re xp̄i famuli iubēt: siue sunt reges: siue sunt p̄n
cipes: siue iudices: siue milites: siue p̄uincia
les: siue diuines: siue paupes: siue liberi: siue
fui v̄trūtibet sex⁹: pessimā etiā si ita necesse
ē: flagiciofissimāq; républicā et in illa angeloz
qđā sc̄tissima atz augustissima curia celestiq; p̄
republica: vbi dei volūtas lex est: clarissimū
sibi locū etiā ista tolerātia cōpare. La. XX.

^a Erūt n̄les
v cultores r̄.
In b̄ ca. d̄scribit
b. ang. vīcā tur
pissimā q̄d̄ ip̄
cultorib⁹ siue p̄
mitūt et q̄d̄ ip̄
si cultores q̄rūt
et ondit q̄nta sit
feditas vīcēles
b̄ Diuites paw
peribus ad clien
telas. clientela ē
scrutiu vel mul
titudo scrutorum

C Ubi opipera suavia. t. abundantia et copiosa.
D E domini sardanapali. Iste sardanapalus fuit
 iustinus li. i. et orofius lib. i. fuit ultimus rex assiriorum.
 erat autem vir muliere corruptior. Eum ad eum videndum per
 focus eius medis posuit nomine arbactus vir admis-
 sus fuisse. quod
 nemini aut ipso et
 missus fuerat. in
 uenit regem inter
 scororum greges
 purpuram colorem
 tem et milieba ba-
 bitu cum mollicita
 corporis et oculorum
 lascivia oculis semi-
 nas ante. et pen-
 sa. i. portiones li-
 ni vel purpureas
 capit colos
 una vice. vel quam
 distribuit per ope-
 diurno inter regi-
 nes priente. quod
 uilis indignatus
 prefectus arbaci
 pugnatus ad soci-
 os narrat quod vi-
 dit. fit mori pug-
 natio. et bellum sar-
 danapalo interfec-
 tit. et ceteris cum pau-
 cis exercitus aula
 regia ingreditur. et
 accenso igne se et
 sua incendit. in his
 solo vir imitat
 et ceteris sicut dicit
 iustinus et etiam
 oros regnum assy-
 riorum ad medos
 translatum est. De
 epitaphio vero
 suo de quod hic loquit
 aug. facit mentio
 ne etiam titus Iuli
 uo et Tullius li. v
 detusculanis quo-
 stionibus.

Capl. XXI.

Ed si remnisceatur. In his casis. probabilius. aug. quod eo
 tempore per Salustius dicit romanam republikam
 peccatum et flagiosissimam esse. ut s. allegatur
 fuisse ea. circ. ipsam enim fuisse nullam fuisse peccatum quem
 tullius facit libro de republica ubi tullius quod loquitur
 in persona africana sed. quod in persona phili. quod in
 persona clivii. et quod in persona propria. ut prius in lira. Et sa-
 cit in his casis. etiam quod primo pse quis dicit tullius pse quis
 dicit eius de loquuntur in persona propria. tertio ibi. hec ci-
 cero fatebat. Ex declaratis inuebitur cultores deo-

zondit intentionem suam quod ad probanda in futurum. Quare
 tunc ad primum sciendum est quod in personis illorum trium loquitur. qui
 erant viri etiam prudentes etiam valde et amici. et qui
 per republikam zelum et crudelitatem habuerunt. Inducit autem illos
 tres ad inuidem disputantes et differentes de republikis
 ea per illo codem
 tempore per quod Salustius
 ea describit mortibus
 pessimis corruptam. De quod etiam
 corruptione per se
 etiam cito pictura.
 et huius quod unus
 Gracchorum occidit
 est cuius interfic-
 etios et seditiones
 propter eum suscita-
 tas salutis scripti
 sunt scilicet in libris
 historiarum suarum.
 ubi super libri capitulo
 xviii. fuit allega-
 tus. et etiam nullus
 de republikam ubi
 introducit postea
 etiam disputantes
 Sciendum est au-
 tem quod Salustius
 facit etiam mentionem
 et in iugurthino
 non de interfictione
 Gracchorum. fu-
 erunt autem duo fra-
 tres Gracchi vel
 de seditione vel ro-
 manis nobilibus
 videbatur quod
 veteris tribunus
 fuit suo tempore. et postea
 homo interficetus est
 unus una vice.
 Et postea alter alia Lullus de
 Et sicut dicit oratio repub-
 liko quanto dum
 Scipio Africanus
 de quo sit hic me-
 tio bellus ageret Salustius
 contra numeri
 nos in Hispania
 apud Romanos grac-

chorum seditiones agitantur. tamen Salustius in
 iugurthino reputat eos non fuisse seditiones. sed propter
 eorum iniquam interfictionem seditiones ex-
 ortatas. Dicit enim sic. Postquam tyberius Gracchus et
 caius Gracchus ceperunt vendicare plebem in liber-
 tatem. et patet facere paucorum scelerum. nobiles qui
 non erant. et hoc tumore percussi. modo per socios.
 interdum per equites Romanos quos super societas
 cum nobilibus a plebe amoverat obstat et Gracchus
 cum accusationibus. quizelabant per libertate plebis. et
 primo tyberium Gracchum. deinde post paucos annos
 eadem ingredientem via cauium Gracchum tribunum

Liber

ferro necauerunt. Igis ea vicitia nobilitas vfa est.
q' p' sua libidine multos mortales ferro aut fuga ex-
tinguerunt. hec salustio Brus vo ang'. de istis gracciis
nō solū hic facit mentionē h' ctiā lēg'nt ca. et infrai-
m. c. xxiiij. Et iō ad eoz q' dīc intellecū bñdū. scidū
ē q' sicut titus li-
vius lib. lvij. de
vibis origine. et
orosius libro. v.
de p'mo gracco
narrat q' cū esset
tribunus plebis
agnū publicū a q'
busdā p'uentis p/
sonis. s. nobilis
possessum min'
bene vt sibi vide-
bas ipso diuidi
staruit. Sicut ei
narrat titus lini-
us legē vna tulit
ne q's ex publico
agro plus q' de-
cem iugera possi-
deret. et grac-
chū fratre suū. et
ap'z claudium
triumiros ad di-
vidēdū ag'z crea-
vit. Promulga-
uit etiā alia legē
vt sc̄bi tres u/
dicarentes esset
ager publico. q's
p'uer' vt sibi viā
patefaceret l'at'z
diuidendi. Otto
m. vero tribuno
plebis obstanti
auferr impiu' tri-
bunorum. Et bis
senatus iram in-
currit et ip'sm in
supbiam erigit.
Eodē etiā tpe at-
talus cumenim si-
lius mozi' ip'z
romanū imperio
sie cur' ip'se rec-
erat succedere heredē insserat. Gracchus vo apprēs
gratiā ip'si legem tulit vt pecunia ip'so distribueretur.
L'ig' dies comicioz q' sc̄i magistratus 2sucuerūt
eligi adueni'z. et gracchus nūctē 2tinuare magistrū
in anno sequenti sperans se eligi in tribunū inslāma-
ta nobilitas fragmentis subsellior' fugato ip'so ip'm
pmo fragmēto deictū ad terrā dcinde volcē surge-
re clava p'ecussum occidērūt. ducenti p'retra in ea sedi-
tione interfici sunt. ip'si' q'z gracchi cadaver imbū-
tū catabuit. De isto gracco dicit valerius li. j. q' cū
fauore ip'si republi'ca tenet opp̄issim palā dictavit
int̄cepto senatu oia p' plebe aq' debet. Idē etiā dīc
lib. vi. q' scipio africanius sc̄s sozō' c'us duxerat

in yrōx. L'ū oūt scipio debellatis numātlnis romā
fuisse reuersus post interfectionē p'dicā encus cor-
bo tribunus plebis nup' scipule. i. se p'le seditionis
turbulentissimus iudic' affricanū interrogat qd de
tyberū gracchi interiu' sentire. vt au'ce gravissimi

viri inchoato in
condio mulū in
cremēti adjiceret
nō dubitans qn
pp'ter tā artā af-
finitatē aliqd p
interfecti memo-
ria ell' misera-
bile locuturus.
ac scipio ure cū
celum p'nu' clavuit
p'z ergo q' scipio
repurauit cū iu/
ste interfectum.
Cū solitam p'p'
ea q'is dicra fut
descriptio ip'se
brus ang' nō fac
mōtione in b' lo-
co nisi de p' grac-
cho interfecto.
In seqn'ti vo ca-
facit mōtione de
yrōx. Scipio
vo gracchus sic
narrat valerius
li. j. anō' tribun'
sicer sonno p'f
sus tyberū grac-
chi fratri sui et
figiē vidit dicen-
tis sibi nulla rōe
vinare possit ne n
co fato perire q'
ip'se occidisset. et
vez est q' sic ztu-
gi. Narrat en
de ip'so orosius
li. v. q' tribunus
plebis p' tumultu
tū crevus mag-
ri publice p'mi
eo fut. nā cū se/
p'p'lm donis et

prmissis in acerbissimos seditiones crevasser. maxime
do legis agrarie. i. distributione et divisione agro'z cū
ctiā p' q' frater eius tyberū gracchus fuerat oculus
Et q' successor' l'v' in tribūatu sc̄i minute p' magna
pte statuta et leges gracchi abrogavit. sup' q' idignat'
gracch' 2federalis libi muls' et assūptis capitulo' libi vbi
2tio agitabat of' cedit ybi maro tumultu c'citrato. et
q' dā p'cone a gracchianis interfic' - cū postmodū bel-
lans forē resistentē b'rci. nā tota multitudo sua cu'z
dui fuiss' aneps. bellū p' sagittari' os ab op'no 2sule
missos disturbata' et gracch' fugit. et p'gnatib' p' ip'o
omis suis ip'enc viu' cap'c ceruic' sua tuo p'but' L' a
put vo gracchi occisi. p'suli allan' ē cop'ad cornu'

matrē suā q̄ fuit
filia africani su-
pioris cuius sc̄
african⁹ poste
riores posse erat.
declin⁹ est. Parz
ḡ ḡ orosius sen-
s⁹ gracchos fuis-
se viros muluz
sedinosos. r̄ bea-
rus aug⁹ idē sen-
tit. vt parz in se
quen⁹ ca. t̄ titus
luius q̄ quis salu-
stius eos p̄mūcias
uerit fuisse iu-
stos. fuit t̄ vñ⁹
ali⁹ tyber⁹ graci-
chus bon⁹ ciuita-
q̄ alio mō est in-
fectus fm̄ valeri-
um libro. l.

b do definitiōis vnlitas: atq̄
ex illis suis definitiōis collu-
git tūc esse r̄publicā. i. rem
ppli. b̄ cū bene ac iuste gerit:
sive ab uno rege: sive a pau-
cis optimatibus sive ab vni-
uerso pplo. Lū dō iniustus
ē rex q̄e tyrannū more gre-
co appellauit aut iniusti op-
timates quoꝝ sensu dixit
esse factionē: aut iustus ip̄e
ppli cui nomen vñstatū nō
reperit: nisi vt etiā ip̄m tyra-
nū vocaret: nō iam virtuosa;
sicut p̄dīe fuit disputatū s̄ si-
cūt r̄ ex illis definitionibus
merita docuisset: oīno nullaz
esse r̄publicā: qm̄ non esset
res ppli cū tyrann⁹ eā factō
ne capesceret: nec ip̄se ppli
iā ppli esset: si esset iniustus
qm̄ nō esset multitudo t̄ iu-
ris sensu t̄ utilitat̄ colone
sociata s̄c̄ ip̄s fuerat dñit⁹.
Querido respublika roma-
na talis erat q̄lem illā descri-
bit salustius: non iā pessima
ac flagiosissima s̄c̄ ip̄se ait:
s̄ oīno nulla erat fm̄ istā rō-
nē quā disputatio de repu-
blica inter magnos ei⁹ p̄nci-
pes tunc habita patefecit.
Sicut etiā ip̄se tullius nō sci-
pionis: nec cuiusq̄ alterius
s̄ suo fm̄one loquens testat⁹
c̄ p̄ncipio q̄n illib⁹ cōmemo-
rato p̄us ennij poete versu
q̄ dixerat. Aboribus antiq̄s
restat rōana virisq; Quē
qdē ille versum inq̄t vel bre-
uitate vel veritate tanq̄ ex
oraculo mihi qdā esse affat⁹
videſ. Hanc neq; viri nūli ita
mozata ciuitas fuisset: neq;
mores nūli viri p̄fuisserent:
aut fundare aut tādiu tene-
re potuissent tantā t̄ tā iuste-
lateq; imperantē r̄publicā
Itaq; aī n̄am memoriā et
mos ip̄se patrius p̄stantes
viros adhibebat t̄ veterum
mōre ac maior⁹ instituta re-
tinebat excellētes viri. Ita
dō eraſ cum r̄publicā sicut

picturā accepisse egregiā:
fēuanscentē vetustate: nō
mō eaꝝ colorib⁹ eūsdē qbus
fuerat renouare neglexi t̄: s̄
ne id qdē curauit: vt formaꝝ
saltē ei⁹ t̄ extrema tāq̄ linea
menta fūaret. Quid ei⁹ ma-
net ex antiq̄s morib⁹ qbus
vidēt horrere.

ḡ ppter obliuſōſ
nē ppter fecorem
deftos. vñ vult
tullius dicere ḡ
moderni iam de-
seruit bōs mo-
res antiq̄q; fe-
terēt eis nā ip̄os
vidēt horrere.

ille dixit r̄ stare romānā q̄s ita obliuione ob-
soletos videmus: vt nō mō non colant̄ s̄ etiā
ignorenſ. Nā de viris qd̄ dicā. Abores ei⁹ ipsi
interierūt viroꝝ penuria: cui⁹ tātī mali nō vi-
det reddēda rō nobis: s̄ etiā tāq̄ reis capit̄is
quodāmodo dicenda causa est. Noſtris em̄
vitiis non casu aliquo r̄publicā verbo reti-
nemus re ip̄a dō iā p̄dem amissimus. Hec cī: e
cero fatebaſ lōge qdē p̄ morē africani quez
s̄ suis libris ſēc de republica disputare adhuc
tū an aduentū xp̄i. Que ſi diffamata t̄ p̄uale
ſcente religione xp̄iana ſentiret̄ atz dicerent
q̄s nō iſtoꝝ ea xp̄ianis ip̄uranda eſſe cēſeret̄
Q̄obrē cur nō curarūt dī eoꝝ ne tunc p̄iret
atz amitteret̄ illa r̄publica quā cicero lōge
anq̄ xp̄us in carne veniſſet tā lugubris deplo-
rat amissam. Ciderint laudatores ei⁹ etiā ill̄
antiq̄s viris t̄ morib⁹ q̄lis fuerit: vtꝝ in eavī
guerit recta iuſticia: an forte nec tunc fuerit
viua morib⁹ ſ̄ picta colorib⁹. Q̄ t̄ ip̄se cicero
nesciens: cū eā p̄ſerret exp̄ſſit: b̄ alias ſi dō vo-
luerit: hec videbim⁹. Enīt̄ em̄ ſuo loco vt
oīndam fm̄ definitiōes ip̄ſius ciceronis qbus
qd̄ ſit respulica t̄ qd̄ ſit ppli: loquēte ſcipione
breuiſ posuit: attestātib⁹ etiā mult̄: ſive ip̄ſi⁹
ſive eoꝝ q̄ ſoq̄ ſēc eadē diſ-
putatiōe ſentctiōis nunq̄ illā
fuſſe r̄publicā: qz nūq̄ i ea
fuit dā iuſticia. Scōm p̄ba-
biliores autē definitiōes t̄ p̄
ſuo modo qdām respulica
fuit: t̄ melius ab antiq̄orib⁹
romaniſ q̄ a posterioribus
administrata ē. Tela autē
iuſticia nō eſt nūli ea r̄pu-
blica cuius p̄dīor rectors
xp̄s ē: t̄ ſi etiā ip̄ſam r̄publi-
cam placet dicere: qm̄ eā r̄c-
p̄li eſſe negare ſi poſſumus
Si autē b̄ nomē qd̄ alibi alī
q̄ vulgatū ē ab vñ ſe locu-
tionis eſt forte remotius: in
ea certe ciuitate eſt vera iu-
ſticia: de qua ſcriptura ſan-
cta dicit. Glosa de te dicta
ſunt ciuicas dei. La. XXII.

e Hec cicero fa-
tebat r̄. Hic no-
notandū q̄ affri-
canus ille ſecun-
dus fuit t̄p ſedi
belli pūci t̄ diu-
etiā poſtea virit
Cicero dō fuit
t̄p iulij cesaris.
t̄ post morē ei⁹
ab amicis cesar⁹
q̄ ſaueraſ pom-
picio ſtra cu. in-
terfectus eſt fm̄
europiū lib. vij
inōncipio. T̄ er
cu. dō bellū pu-
nicū inchoatum
fuit anno ab vñ
be ſedita fm̄ oī-
ſu. cccccū. Juli-
us vero interfe-
ctus fuit fm̄ cu. dē
circa annū ab

Liber

vnde cōdīta seprīngē fēlīmū decimū : ita tñc sciptōnē
africanū : cicrōnē flixerūt ānt circū centū. Enītā
ēm̄ loco suo. s. li. pīc. ca. xxi.

*Ed qd grnct r̄c. In b ca. btus aug^o, orguit
⁊ falsos deos pb̄as q̄ ppls roman⁹ legib⁹ nt
digebat*

q̄b̄ b̄n virūſſet. ⁊ q̄ Ed q̄ ſptinet ad p̄

Sentē qōnē: quāl-
bet laudabīlē dicāt
istā fuisse ylē républīcā: fm
coꝝ doctissimos auctoꝝ iā
lōge aū xpī adūctuz pessima
ac flagicissimia facta erat:
Immo ḥo nulla erat: atq
oīno pierat pditissimis mori
bus. Tit ḡnō pieret: dīj custo
des ei ꝑplo cultori suo dare
p̄cipue r̄ite ac moꝝ p̄cepta
de buet a q̄ tot tēpl: tot sac-
dotibꝫ z sacrificioꝝ ḡnbꝫ: tā
m̄ltiplicibꝫ varijsq̄ sacri tot
feli: solēnitatiibꝫ tot tātorꝝ
ludorꝝ celebritatibꝫ colebat
vbi nihil demones nisi nego

mariu*s*. car*m*a/
11° p*r*. et caius mari*s* fili*s* ei*s*. et m*arc*^e mari*s* q*o* o*c*s fil
républica turbaver*u*r et s*ylla* s*ulc* bell*u*nouerunt.
Despo*vo* mario lo*ctur* b*b*bi*s* aug*s*. Quod x*o* p*p*
sum p*m*u*s* ciuile bell*u* m*ot* fuit et gethi collig*is* ex oro
sto et eutropio et eria valerio li. v. Anno em*vib* 2*d*i
te sex et ceteris moseragelimo sed*o*. car*m*ari*s* q*o* series an
s*ul*fuerat et *sylla* q*o* cod*e* t*e*p*e* s*ul*fuerat et m*ubrida*
te. q*o* alia et achaia occupauerat mitteret. affectauit se
prin*u* s*ulat*u*s*. vi. septio s*ul*fieret. vt ip*s*e mitteret
et m*ubridare* q*o* *sylla* c*emor* et ereretur ad vib*e* ve
ni*r*. et mari*s* dimic*s* et eo fugato et m*ubridare* p*re*
i*greci*. Mai*s* or*s* eo fugies et p*seque*t** istaria
circ*e* se*pti* et i*minturne*s** paludib*e* se abs*co*dit. Et
q*o* is*celis* obli*s* luto ignomiose p*trac*t** et turpis spe
craculo i*minturnas* deduc*s*. et r*ulius* i*carcer*. v*b* g
e*cessore* ad se occid*du*. m*issu* solo vultu exterruit. vt
et occid*et* n*anderet*. si*e* dice*s* i*seq*nt*ia*. Deinde l*op*s**
et vinculis i*afric*a** fugit. sollicitato*q*z** ibi filio suo. s*o*
tio marito tunio*s*. q*o* apud v*itic*a** i*custodia* fuab*ak*
et c*inne* s*ulti* societas sceler*s* s*uic*rom** statut*s* red*u*
et cu*o* cod*e*. Erceretur *vo* s*ul*u*s* divisi*s* i*triuo* p*tes* sic
et caio mario senior*s* tres leg*is* daret*s*. p*ri* *vo* exer
ci*s* accept*s* car*m*bo. q*o* d*ic* voleri*s* li. vi. q*o* erat ori
enti*u* ciuili*u* malo*s* fat ard*ecissima* p*ro* x*o* data*s* ser
ono. Residua *vo* ge ererit*s* c*inn*a** s*ulc* i*secuta* e*st*.
Mari*s* ig*is* colon*i* ost*ie* z*vi* i*gressus*. o*ia* g*na* libi
nis. aquaricie et crudelitate exercuit. Deinde c*inna* co*ns*
il*u* leg*ionib*s**. et mari*s* cu*o* fugitiu*s* vt et i*gressi*. no*ti*
llissimos q*o* senat*s* et viros p*ulares* plimos interse
cer*u*. m*is*os aut*s* p*script*s**. et eversa domo *sylla* filios
et uxores ad fug*u* copule*s*. et viuersos *vo* reliqu*s* f*na*
ua ad *sylla* i*grec*a** ve*it*. vt patrie sub*u*ret. Inter*o*
p*o* p*us*q*z*** s*illa* redire*s*. mari*s* p*r* cu*o* i*terfector* ci*nu* ca
p*ita* illata s*uic*u** oblora capitol*u*is. collara rostris
lo*co* cui*da* i*foro* sic appellato ad sp*eces*cul** i*care*

rer. ac septimū ſulatu cū cinno tertio ſule ꝑuafat³
in exordio ſularis imp̄. ſera rādē morte ꝑempt⁸ eſt.
Linnaeo q̄rro ſul ſac⁹ poſlmočū a pp̄ia craci-
tu iterſect⁸ eſt. Interim etiā pūſc̄ ſylla rediret rome
ſacti ſunt colyles. caius marius junior. 2 papin⁹ cor-
bo. Reversus cī

ciū suū egerūt: non curātes
quicadmodū illi viverēt; im-
me curātes vt etiā pdite vi-
uerēt: dū tñ hōrū suo illa oia
metu subditimistrarēt. Aut
si dedeſt pferat: cīdāt: le-
gat̄ q̄s deoz leges illi ciuita-
ti datas p̄t̄pserit gracchi vt
seditōib⁹ cūcta turbarēt: q̄s
“mari” t̄ cīna t̄ carbo vt i bel-
la etiā p̄grederent̄ ciuilia
cauſis iniquissimis susceptra. t̄
cruelit⁹ gesta crudeliusq̄s fi-
nita: q̄s deniq̄s sylla ip̄e cui⁹
vitā mores: facta describēte
ſalustio alijq̄s historie ſc̄pt̄o
rib⁹ q̄s n̄ exhiboreat? Quis il-
lā rēpublicā n̄ ſūc pisse fareat
sylla ī mariū in
moꝝ ſiliū marū
tā defuncti dimi-
cavit. Tocellsis d̄
pre marū. xv. mi-
lib⁹ de ſuis peri-
didit. cccc. Deſ
de sylla ad porā
collina ſig. ſig.
lit. t̄. lxx. milia
boīm occidit. ce-
mox vībē ingreſ-
ſus tria milia bo-
minū cōtra fidē-
dāt̄ inermes p-
emitt. Lūḡ mas-
gna crudelitate
aduersus ſonc̄s
ac inſontes ſeuſ-
ter. quintus ca-
tulus palā sylle
dixit. Cum quis

bus tandem vñ
cturi sunt si in bello armatos . in pace inermes oc-
cidimus : Sylla deinde in orcum marium de capite
cosa extractum vincere iussit . Duecumq[ue] trans tybe-
ram effossis oculis membris minutariam erectis vel
frasceri stricidari . Marti marq[ue] filii p[ro]sternere p[re]secur[us]
obcedit et ad mortem compulit . Nam sicut dicit odo-
sive . caput marii mortu[us] preneste delat[us] est . quo viso
iste marius iunior desperans cervicem suo seruo pre-
buir qui occidit eum . Rursus contra parres mari-
anas ad portum collinam dimicans . cum baberes
contra se lxx . milia et ex eis duodecim milia se sibi de-
derunt ceteros insatiabilis ira consumpsit . Larbo vel
ro alter consul ubi arminio in siciliam fugiens perene
um pompeium ibi interfici[us] est . Desylye vero mori-
te narrat valerius libro . ix . g[eneris] dum ex ritio obrem-
perat . multo sanguine profuso ad ultimum et sumum
ergo auit . pr[et]e teolis eti[us] ardens indignatione . quia
pecunia a decurionibus ad refectionem capitolii per-
missa cunctantrius dabatur . animi concitatione nu-
tria et immoderata vocis impetu crux commixto
spiritum vomuit et pectora . in dubio ligatur est . sylla
ne poterat in iracudia syllae extrema sit . De morib[us] vero
et loquacitate salutist[us] circa mediū iugurthini . et de crude-
litate eius nimis loquaciter orosius libro . v . europius
li . v . et valerius libro . ix . qui valerius dicit sic . Luci
us sylla . quē laudare nec vitupare dicit[ur] satis digno
pot[est] . q[ui] dū querit victoras . scipionē dū exercet seuī
cīcē hānibalē rep[re]nitaut Egregie nāq[ue] auctoritate no-
bilitatis defensa crudeliter totam vñhem et omnes ita-
lia partes civilis sanguinis fluminibus inundauit
Ab his in sceruum capitu modo non vulnū nec spe-
ciem remenitus in conspectu suu offensi voluit . ut il-
la oculi spiceret . q[ui] ore nefas erat māducere . Mīa-
olia narrat valerius de crudelitate sua et etiā de crudel-
itate marii . Et ce iō diffusus posuit q[ui] brūis bīus aqua s[ed]

personis hic noīatis facit in sequentibus mētōnē, et
p̄cipue li. in. c. xxvij. et ca. xxvij. d. Discessere oēs
ic. Istud eī virgilij ene. li. q. sunt verba ene despe-
rantis troiam posse defendi. dicbar em̄ eneas q̄ dū
d̄bus steterat t̄ngū troianū discesserāt, et reliquerāt
tā adyta. i. t̄p̄la
q̄ aras. et codem

Eneid. 2. facit mentionem d. būt. Discessere oēs adytis
et Lam m̄tos
ac minutos t̄c.
Muscas vocat
aug. deos. p̄ter
eoz intundit
q̄ iam dicit mul-
tos ac minutos.
q̄ instantū multi
plieauerāt deos
et parue potesta-
nis eos fecerant
et vir erat in acti-
bus hūanis vel
rebus aliquid cui
nō attribuerat p̄
p̄ui dēū et ille nō
habebat pr̄tēm
m̄si sup̄ illud. ut
magis parceret u-
fra li. vi. c. xxvij.

A gallis ro-
ma capta est t̄c.
Istam histōriaz
narrat titus livi-
us li. v. et cyprius li. ii. Qrosius critā li. q. narrat tā
sic galli senones duce brenō exercitu copioso et robu-
sto numis totis viribus romā p̄tendūt. q̄s fabius cō-
sul exceptū sed obſtare non potuit. vñ r̄ctis r̄occu-
sis romanis apud fiuūt noīe allia. q̄ fin cypriū.
q̄. militario est ab urbe. patente urbe galli penetrant.
trucidant residentes simulacrum mō in suis sedibus
senatores. eosq; domoꝝ incendio cremātes lapsu cul-
minū suor̄ sepe lūt. vniuersaq; reliquā iuuentutem
quā p̄stat vir mille hoīum tuni fuisse in arce capitolij
obsidione excludūt. ibiq; infelices reliquias fame pe-
ste et desperatione subigunt et vendūt. nam mille libris au-
ri discussionis p̄cō pacifcum. i. p̄mittit se velle di-
cedere ab obſidiōc p̄ mille libris aur. nō q̄ apud gal-
los roma tam parui noīs fuerit. sed q̄ sic illā deſtrui-
xerāt an q̄ amplius t̄c valere nō posset. Ista sunt ex
exōlio. Litus vero liuūt vocat illos gallos allobro-
gcs. et narrat q̄ dū obſideret capitolij nocte quadam
galli p̄c̄p̄a quādā via qua ascendi potuit in capito-
liu q̄uis cū magna difficultate incepit silentē ascen-
dere vñus p̄. aliū latuit h̄ vigilcs. s̄ manliꝝ r̄o: q̄us
excitatus clamore anseris. occurrit ascendētibus et
deicit et interficit m̄tos eoz et capitolij sic saluator.
6 T̄n pene in ſup̄itionē egyptior̄ t̄c. Hic ſicēdū
q̄ greci p̄ dū coluerūt hoīes. chaldei astra egypti be-

ſtias et aues. q̄uis ab inuicē deos alioꝝ reperirent.
Un d̄ egyptiū dicat clemens in itinerario suo libro
v. q̄ aliqui coꝝ bouē. aliqui hircū. alioꝝ serpētē. p̄ſē
quoꝝ et cepas et cloacas et strepitū ventis tāq; numi
na deos habuerūt. Et ſicut dicit tullius libro de natu-

ra deoꝝ. nullam
bestiā nīſi p̄ter
aliquā utilitatem
qua cr̄ eo capere
accravēt. Rōas
ni at volētes an-
seri rependere q̄
clamore eius caſ-
piolu h̄uatu fu-
erūt. et anſerē colue-
rūt. un h̄ unitoꝝ
teſ ſugitionem
egyptior̄. Dicit
autē plinius lib.
xxix. q̄ ſicut anſe-
res bonoꝝ meru-
erūt capitolium
defendētes silen-
tibus canibꝝ. ita
canes ānua ſup-
plicia. i. ſingulis
ānis furca armo-
fici pendūt. idē
ſoluit.

b Ut magni au-
tores t̄c. ſicut ſa-
lūtus. vñ p̄. c.
xvi. et tullius. c.
xi. i Recre
at obſcērāt t̄c
b Hic loquiſt būt
aug. ironice.

• Vlid q̄ etiā vident̄ t̄c. In h̄ ca. L. XXIII
q̄ oñdit. b. aug. q̄ nec dū colendi ſūt p̄p ſc̄ bo-
noꝝ q̄ p̄nt aut volunt ſerre. nec p̄p ſtimoz
maloz q̄ p̄nt inſerre. Et duo facit. q̄ cīm ſtar q̄ bo-
na eterna ipſi nō ſerur ſed portus impedit̄. Jo p̄n
mo p̄bat q̄ nec bona ſepalja ſerre nec mala inſerre
p̄nt. nīſi q̄tu deꝝ p̄mittit. qđ deus ſepe p̄mittit ita ve
t̄ malis q̄nq; bona p̄ueniūt. ſic p̄z in mari. et bonis
mala. ſic p̄z in regulis. et bona bonis. ſic p̄z in metello
et mala malis. ſic p̄z in catilina. de q̄bus inſra diceſt in
h̄ ca. ibi. ve magnipēdamus t̄c. L. cludit et his q̄ nec
bona buiꝝ vite ſūt multū appreſiāda. nec mala cauen-
da. cū indifferentē p̄ueniāt bonis et malis. Primo autē
p̄bat q̄ vbi h̄t p̄tē ſug bona et mala buiꝝ vite talia
bona dāt hoīibus malis ad ſplendū coꝝ cupiditatē
ve dicit in principio buiꝝ ca. a Quid q̄ etiā vident̄
coꝝ affuſſe cupiditatibꝝ t̄c. qđ dicit referēdo ad p̄cē
dēs vbi dīc p̄z an. q̄les q̄lo dū fuerūt t̄c. vñ ſueme-
ter q̄rt q̄d ſup̄le diceſt vñ ſindēbſt ad h̄ q̄ ſe videt t̄c.
b Qui cīm mariū nouū hoīem t̄c. Jo dicit cū nouū
hoīem. q̄nō babuit a p̄genitoribꝝ ſuis q̄ eſſet tantē
dignitatis ſicut fuit. fuit cīm ſul ſep̄tis cum nō
eſſet nobilis. Narrat cīm ſalutius de eo in iugurthi-
no. et marius domi modicus orpini alitus. p̄uinciam
eſegit. cū p̄ueniſſet ad etatē militare factus eſt milis

e

Dīa deo tolentū

Liber

stipendiarius. postea tribunus militum. crescendo vero
primo gessit vnum magistrum. postea olim. deinde in bello
romanorum in iugurthina regenum id militavit sub Asule
merello in africa. tandem romam reversus factus est consul
et in bello iugurthino successit merello. De quenam dicit
Valerius sibi. vsq. q.

ipse fuit magne
fortune luctator. non q. arpinatus
honoribus inducatur. est in inferiorum q.
statura romane appetere ausus est. Et
ex isto mario etiam
humili arpinatus
ignobilis rome cō
diderat eum sit atri
cam subegit. Et
scindit est q. series
factus est consul. pri
piter pbitate sua
non legit q. magnam
crudelitatem exerci
vit nisi postquam
septimum annos
factus est occasio
pro bellum civilem.
in quantum crudelitatem
concedit sicut
p3 in precedentem. c.
et plus parabit le
genti historiogra
phos romanorum
et aperte h. aug.
supponendo vel co
cedendo q. ipse se
xies factus est con
sul aurilio deo
tangis dignus et
bonus. q. r. spes
liter de septimo
consulatu vnu ad
illu consularu et p
specratus illius
ipsi iuerunt cum dñ vel nō. Si sic q. dñ sunt mali q. ma
los in malitia. Si nō q. sunt acerbi. q. sine
eis h. p. habere felicitatem huius vite. Et est hic ad
uertendu q. t. p. p. successus ibi in bello pro Syria.
q. sicut p3 ex his q. dñ in precedentem ca. cum ipse fuisset
series consul here et pacifice. et iam septimo in bello tam
ta esset potentia sylle q. si marius vitissit necessario
venisset ad manus sylle. p. s. mortuus est morte natu
rali in bona seccrete q. sylle de grecia redire in ita
liam ad liberandam partiam. et ad suundam eam a tyranni
de sua. unde non incidit in manus sylle sicut olim duo
matru inciderunt. c. Sicut fuit regulus et. de isto
dñ sup lib. 1. ca. xv. d. Merellus enim romanorum
laudans simus et. Iste merellus q. et q. natus cecilius et
merellus vocatus est. multi enim fuerunt merelli famosi et
magis cui successit marius. et fuit bonus rati bonita
te quali potuit esse apud cultores deo. et fuit rati
bonitatem. de quo dicit Valerius libro. viii. in principio.

q. a primo originis die usq. ad ultimum vite eius fortuna
cum ad summum beatitudinem cumulata perdurit. Status
est in veteribus principiis. parentes nobilissimos ha
buit. insuper et animi dores queraro in alijs inuenitur. vires
corpis ut laboribus possit sufficere. vires
pudicitias et secundas
ditate et spiculas.
consularis decus
imperatorian pot
estor. Speciosis
summi triumpi sciz
de iugurthina rege
numidie vnu. et
de macedonia p.
us alii. Eodem
tempore filios co
sulares. vnu etiam
censorum. et qntu
pronum vidit so
bolcum etiam filia
rum suarum sinu suo
exceptum. nullus fui
mus nullos consu
las tristissem
fuit. celum preplare
vix tibi tale sta
tu iuuenies. Erat
autem et fuisse vite
complacens. Nam
levi generis mor
is defunctus in
ultime senectus in
spacio et amplius ca
ritissime plis crux
erat rogo impo
fuerit. hec et di
ctus valerii. Et
nota bruis aug.
dic q. habuit qn
q. filios consula
res Valerius ho
no potuit nisi tres

et stant simul. q. illi duo quoq. vnu erat censorius et
alter pro auxiliis erant ambo consulares. id est digni co
sulatu. Dicipo dicit Valerius libro. viii. q. quarto an
no post consularia impia senectus admodum pontifex mas
tum creatus turba ceremonia p. et. annos. neq. ore
in vritis nuptiis beffante neq. in sacrificiis fa
ciendis tremulam manu gessit. e. Et carmina p. es
sumus et. De isto carmine scriptis salustius libri que
ab ipso continetur appellamus. De ipso etiam scripsit
Valerius li. ix. Et dicit tullius idem in prima inuestitura
Et etiam salustius q. p. spes fuit eius libido secess
nam de yesano amore aucti. orissille. cu vnu impe
dimentum videt. quo minus nupris ungere. filius
suus. p. zum quem et soli et etate pubere habebat veneno
sustulit. codem denique animo et cutem gerens quo pa
triam egerat. id est sicut se habuerat ad filium. ita post
modum ad partiam se habuit. Nam sicut dicit tullius
in inuestitu. qd mali aut sceleris fungi aut cogitari p.

Merellus max. fort. vii

qd ille nō coepere. qd in tota italia veneficus. quis gladiaro. qd latro. qd siccarius. qd parricida. qd mulier infamis. qd pditus inueniri pot. qd pessimus qd se cū cartina nō familiarsime virile fatet. Unde narrat de ipso salustius qd viriosus nimis erat mōbus. et op̄ressus er alieno vitam miseradurū quā qd nobilis esset. dñandi vero rei. publice tanta libido euz inuasit qd nibil eē nefas putauit dū tm̄ si lequerer intenū vnde facta cōiuratioōne multoū quos dicare pmi serat et ecede et rā pīmis. habuit et exercitū valde fōtem et magnus. qd duos pīsles sc̄i lucium coctū. et luciu torquatum cogitauerat infecisse. et consula tū rapuisse mūta sua et crude lia exercens. tan dez tñ in bello cū suis cōiuratis in terfectus ē. Sed tantus fuit animus suoz qd sic dīc salusti vnuſ qd in loco quez viuus acceperat mortu⁹ est. et oēs auersis vulnibus conciderant. nec erat inter ip̄los ingenuus qd ave fugerat. aut viuus capi posset. de b̄ plus babef ifra lib. iij. ca. xii.

Dicitur qd marius z̄c. De marius quomō fugit et latuit in paludib⁹ minturnensis postmodū inde extractus est et ductus ad ciuitatē minturnas. et ibi vincularū. dicitur est sup̄ ca. xii. Quan tu p̄o ad illud qd hic tangit beatus aug⁹. narrat vale riū libro. iij. c. v. qd missus est ad euz occidendū in domo p̄uata inclusum minturnia publicus seruus qd fuit natione cymber. Et liez marius cōtra cymbios bel la romana strēnue gessisset. et fere tota nationē dele uisse. insug et marius iā sene esset et inertis et squa loze obliuio. et fuius ille strēnū gladiū teneret in manib⁹. tñ ipm aggredi nō sustinuit. et non audiebat. imo claritate viri obsecratus ferro abiecto attorit⁹ ac tre mens fugit. Minturnes autē maiestate eius capit⁹ comp̄ssum et confractū dira fati necessitate incolument p̄stiterunt. et perrimā syllē victoriā nō timentes. Hec valerius. Tunc igit sicut hic scribit beatus aug⁹. cō mendatus est luco marice dec̄. et se in luco illo salue

re. et p̄ deam p̄gref. Fuit autē marica dea fīm papi am mater latini regis. et cum poete singebat multas deas aquaz quas vocant nymphas. et distinguat inter nymphas montū et campoz et maris et fontis et n̄moy. ista facta est sicut dicit papias dea agrestis.

Hanc ergo spesi ciali honore ba buerūt minturnē fcs.

L. XXIII.

Sylla certe ipse cuus ipa z̄c. In b̄ ca. ostendit beatus aug. quāta cura et sollicitus dñe dñ. id est te mones p̄curant maloz p̄spēritatem in vita ista ut bac p̄spēritate vrāt mali ad complendū voluntatē demonū. Et hoc ostendit beatus aug⁹. p̄c qngs signa qd circa syllaz pessimū demones opera ti sunt. Qui tam sylla ita fuit malus qd cū ipse ellz rogarus a se natu ad vindicā dum et saluandū patriā p̄ter ty rannidē marij ve sup̄ diffuse nar rauī ca. xii. ipse p̄cius se habuit qd marius. et plu

res ciues occidit. Et ideo dicitur hīt aug. qd eius ipa talia fuerūt ut signora z̄c. b̄ Adeo leta exta imolati z̄c. Extra hō intestina vocant animaliū in qbus arti spes solebant inspicere quedam signa cū animaliis imolabon. Et quibus dicebant iudicia p̄spēritatū et de aduersitate futura illi p̄ quo siebat sacrificiū. vñ dicunt aruspices qd are inspectores. Vocabant autē illa signa exta leta in quibus apparet signa leticie. Istud hō quod hic recitat aug⁹. dicit liuum scriptis se. et ita verisimile est qd alia quatuor signa que in hoc capitulo sequuntur scripsit ille idem. Fuit autē iste liuus de qud dicit hieronym⁹ in plogo biblie sic. Ad ritū liuum lacteo eloquentie fonte monente z̄c. Fuit eti am maximus historiographus. Et cū qd. xxi. scripsit decades. id est volumina de historiis romanoz. quo rū quodlibet decem libros continet. ex qbus tres vñ di. vñc vnam de origine vibis. et aliam de secundo bello punico. et tertiam de bello macedonico. plures nō vidi nec scire potui ubi inuenirent. nec credo tñ qd tot

c 2

Op̄e. d̄r. ḡng. f̄gn̄s
q̄nd. ḡn̄a. dy.
demonis p̄m
app̄ting in vita
ip̄a

Extr

Liber

de codice scriptis. q̄ eius abbeuiato: ēneus florū ī m̄
abbeuiat. xliiij. libros rīti ab origine vīb vīsq̄ ad mor
tem dñi pugni cesarii augusti cuius exequiis augu
stus interfuit etendo historiā. e Deinde cū esset
in asia tē. Ponit. terciū signū qđ contigit post fugā
marī. Lū cīm syl

la fuisse in asia c frangebant. Deinde cū cēt
strā mithridates in asia bellū mithridaticū ge
ren: pluciū ratiū ei manda
tū ēa ioue: q̄ ellz mithridatē
supaturus: factū ē. Ac post
est mithridaticū
in quo sylla mul
tū strēne se ba
bu: sic ut patr̄ p
eturq̄ iū li. v. et
orosiu. Si am sic
dicit eutropius.
syllam arbelas
ducē mithridatis
būtē in asia. ex.
milia. sic in pmo
conflictu vicit q̄
er tanto multitu
dine vītē decēsi
perfūctū archē
lao. ipse hō solū
xiiij. boies perdi
dit. In secundo
hō s̄cītē cōtra
cundē habentem
lxix. milia electo
rū dūcane. xv
milia homīn inter
feci: et filiū archē
lao. In tertio hō
conflictu oēs co
pias eius extin
xit. et ipse archē
laus. t. duo nu
dis in paludib
latut. p. smo
duz mithridates
pacē quā sub cer
tis conditionib
petit eidem con
cessit.

d. Ac postea tē. hic ponit terciū signū. Jam cīm ter
cio pōicū syllē p̄sp̄cūas. cū disponit redire in vībē et
vindicare iniurias a ḡte mariana illatas. vt sup̄ nar
rati ca. tē. mītū cīm martius a ioue. l. milia qđā de
vi. legione quē dicente se esse nūcītū iouis interrogā
vit syllā in qua effigie app̄aruit sibi iupiter. et cū in
dicasset cognovit syllā q̄ in eadem effigie app̄aruerat
nūcītū ab ipso p̄us misso. Quia vero dīcīt iste fuisse
miles. vi. legiōnis. Et ciendū est q̄ cū romani cōtinue
brent multas legiōnes. erant nī sic distinet et ordina
te vt vīa ellz p̄ma. glia dicere scītā. q̄bo asenbeibōk
sic miltes q̄ vīcīcū essent semp erant de illa legiōne
hoc. d. q̄ canonicus abbate alicuius lic̄ absens sit
nī dīcīt de illa abbattia. nam legio habuit qđā sumi

litudinē collegā militū. et que p̄ma scīta fuit p̄ma vo
cabā. et q̄ secundo secunda. et sic deinceps fīm ordinē an
tiq̄ratīs sue. e Deinde cū venisset tarentū tē. Hic
ponit quartū signū. et siebat qđ bīc natūrā. dū syllā re
uiceret de grecia. et q̄ tarentū transiret versus romā

f. Et nota q̄ coro
na significat cla
ra victoria. q̄ sic
dicit. A. gellius
lib. v. corone mu
litates et multe et
varie sūt q̄ no
bilissime fūrītū.
pbals. obſidio
nales. ciuiles. mu
rales. caſtrēs
et nauales. et p̄ter
itas est ovalis et
corona oleagina
Triphales co
rone auree sūt. q̄
imperatoribus ob
bonoz̄ triphē
mītū illud vul
go dīaurū coro
narū. bcc antīq
tus ex lauro erat
postea ex ouro fi
eri cepta est. Et ci
teras etiam coro
nes p̄sc̄q̄ ibi.
A. gellius h̄z nūk
la dabat nūl. p̄p̄
victorā vīl opus
strēnuū.

g. Postea p̄uo
facto interuello
tē. Hic ponit
q̄ntū signū vībē
b. augus. detegit
fallacias dīmo
nū. Et est hic sci
endū q̄ bellona
est mītū q̄ dī
dea belloz. cui
fētū apud romā
nos in ianuario

siebat sub bellone noītē habebat templū luxū circū
s. vībī siebont ludi circenses fīm oītū lib. x. vī. de fa
stis. De incendio hō capite lī lo quis solinus ca. de si
byllis dicens q̄ rēp̄ syllē liber sibyllē quē pontifices
vīsq̄ ad illud ip̄e confubabant cū capitolio igne absū
ptus est. Et est hic sciendū q̄ sicut dīci frontinus li
bro. i. ca. xij. syllā q̄ p̄aroxē ad pugnandū habebat ex
eratū. p̄dici sibi futuro a dīo simulauerit. postremo ve
ro in p̄spectu exercitus pulq̄ in acīum descendēt su
gnū modice amplitudinis qđ de rēp̄lo apollinis del
p̄b̄tē iūtēlerat orabat. p̄cēb̄tē q̄ p̄missam ab ip̄o
sibi victoriā mātūrōrēt. vīnde p̄t̄ q̄ de p̄diciis dīcīt
p̄missionib. nō est certū vītū ita fuerat in re vel ip̄e
fūxerit. Eodē mō ēd dīcīt et facīs aruspīcū. lī. ai.

Rat yalerius li. s. q. in bello sociali cū in agro nolano ante pto rū imolaret subito ab vna pte are plapsam angue spicit. q. vila posthumū aruspīc̄ horatu in expeditionē eduxit exercitū ac fortissima summū castra cepit. q. victoria future eius glie fūdamentū extitit.

La. XXV.

a. Illinc hō q̄s nō in telligat. In h̄. ca. ostē dīc b. aug. quē de mones aut dīnī tñk homies ad malū trahere. et ostendit h̄. tam p. bella que inter se gesserūt q̄bus de derū exēpla bel landi. q̄ p. ludos turpissimos ab eis porros. q̄b p̄buerūt hoībus euctoritatem tur pia faciēndi.

b. Non multo post ciuiles acies. vocat ciuiles scies. acies ciuili rōando. cōtra se inuicē. Illud enīz q̄b narrat esti mo q̄ aug⁹. accepit a tito lūo si cur ea q̄ narravit in p̄cedenti ca.

c. Iā em̄ cepe. rānt bella ciuilia. Nota q̄ sicut dicit orō sius li. v. bella ciuilia fu enīz inchoata an q̄ essent socialia q̄ bus incepérāt terminata. Dice hanf aut̄ bella so cialia. bella q̄ ro mani duxerūt cō tra socios insur gētes. id est itali cos q̄ erāt d̄ alijs ciuitate in alie re. Illud aut̄ q̄ aug⁹. hic narrat de duob̄ fratri bus. vt p̄t; p̄t; o siu li. v. fuit post q̄ marius fugie p̄ter syllam. nā quia marius. vt

supra caplo. xxi. narrat. divisorat exercitū in quod pres. vt vniuersam républē subuertisset. ideo sicut narrat eroīus. senatus vocavit enē pompeium cū toto exercitu cui p̄serat. vt rem publicam defendeter. Octauus ergo consul adiuncto sibi pompeio cū ser

torio cui mortus vnā prem copia rum suaz confūxit. infelictem aut̄ pugnam nox su perueniens diremit. sexcenti milites ab viraz g occisi sūr. postea die cū permis̄ tra corpora ad se pultrū discerne rent. milles pom peianus. id est q̄ fuerat in exercitu p̄p̄ci frāris sui quem ipse in terfecrat corp̄ agnouit ita q̄ frater victor. victō frē infelicit. pri cidiū suū excrātus. et bella ciuilia ilico pecus suū gladio transfodiens simul lachri mas et sanguines fundens sup fratris corpus p̄secut. Illud enīz narrat valerius li. v. et dicit q̄ p̄ste frater q̄ alii inf fecit cum frāris corpus agnouit. sed multū ac diu cōtinuit deos ob donū ipse victori se fecit. Illud ḡ faciū sic dīc b. aug. multos cō moverat. vt sc̄ ciuilia bella horret. in q̄b frāt̄ et frāt̄. amicus et amici enīz inscie dimicabant. et iō temores yidentes aios hoīm sic cōmotos se pugnare int̄er se ut hoīb̄ p̄beret audaciō pugnandi inf sc̄. Ludos ic. Tñ iā mīta dīc̄ se sup libro isto caplo. xxi.

e 3

*Jenone
p̄bet h̄unc et h̄o
et mortis*

Liber

e. Discesserem
nes ēc. Iste ver-
sus exponitur. s
ca. xxi.

La. XXVI.

a. Tū cum
q. ita sint

re. In b
ea. excludit aug.
quādam excusa-
tionem quam ali
qui assent ad de-
fensionem deoꝝ
quando ipsi ob-
ſcurit q nullas
dant leges bone-
ſte vivendi. Ad
hoc em̄ responde
tur q ipſi dāt tu
les. Sed tamen in
occulto quibus
dam iustis & reli-
giosis. Sed au-
g. hoc excludit
dupliciter. pmo
quia hoc non fa-
ciūr nisi v illos
decipiāt sicut in
tempis & thea-
tris vbi multitu-
do conuenit ibi
perunt sibi tur-
pissima exhiberi-
b. Ubi & quan-
do ēc. Eredit q
dam q aug. in-
tendit dicere. q
ppter beretynu-
am de cunis lu-
dis turpibus fo-
ci mentionē sup
ca. iii. & q ipa lit
virgo. de q aug.
secundum mentionem
dicens. oblecta-
batur celesti vir-
giꝝ & beretynie
sed hoc esse non
potest. pmo quia
aug. distinguere
inter celestem vir-
ginem & beretyn-
iam. secundo q
beretyniam fin-
gebant gentiles
eſc matrem deo-
rum. que deos ex-
saturno cocepit.
vt p̄z q ouidium
l. viii. de fastis. &

Eneid. 2
q. "Ele cū ita sint: cū pa-
la opteq turpitudi-
nes crudelitatibus mixta et
op̄robria numinū & criminis
sue pdita: sue pfectio ipſis ex-
poſcentib": & niſierēt irasci-
tibus: & iā certis & statutis so-
lēnitatib": pfectra illis & dica-
ta claruerit: atq ad oīm ocu-
los vt imitāda, pponerēt spe-
ctanda pcesserint: qd est q

ipſi ad decipiēdos hoīes poē-
tax carmina firmauerūt: pu-
gnas vicis suas nō solū pſce-
nicos in theatro: verūtia p
ſeipſos in campo humanis
oculis exhibentes. Hec dice-
re cōpulſi ſum' qm̄ peflimis
moribus ciuitū: romanā rem
publicā iā antea pditā fuſiſe:
nullāq remāſiſe ante aduē-
tū dñi nr̄i xpi: auctores
eoy dicere & ſcribere mīme
dubitauerūt. Quā pditionē
dys ſuis nō imputat: q mala
transitoria qbus malis ſue in
uoluant ſue euadant peunt
& in qbus bonis ſue viuant ſi-
ue moriāt perire nō pñt: xpo
nō imputant: cū xps noster
tāta frequent p morib' opti-
mis pcepta xtra pditos mo-
res: dij xpo ipsoꝝ nullis talib'
pceptis egerint aliqd cū ſuo
cultore ipſo: p illa republi-
ca ne periret: iūo eosde mores
velut ſuis exemplis auctorit-
ate noxia corrūpendo ege-
rūt poti' vt periret. Quā nō
ideo vt arbitror tunc periffe
quisq ſiam dicere audet: q
diſcēſſere oēs adytis arisq
relictis dij: velut amici virtu-
tibus puius hoīim offendere-
rent: q tot signis extorꝝ au-
guriorꝝ vaticiniorꝝ quibus ſe
tanq pſcios futuroꝝ: adiuto-
resq plororꝝ lactare & cōmēda
regelſiebant: cōuincunq ſu-
iſſe pſites: qſi vere abſcessiſ-
ſent: mihius romani in bella
ciuilia ſuis cupiditatibus: q
illoꝝ iſtigationibus exarſiſ-
ſent. La. XXVI.

q. "Ele cū ita ſint: cū pa-
la opteq turpitudi-
nes crudelitatibus mixta et
op̄robria numinū & criminis
sue pdita: ſue pfectio ipſis ex-
poſcentib": & niſierēt irasci-
tibus: & iā certis & statutis so-
lēnitatib": pfectra illis & dica-
ta claruerit: atq ad oīm ocu-
los vt imitāda, pponerēt spe-
ctanda pcesserint: qd est q

ijde ipſi demones q ſe buiſ-
cemodi voluptanib' imiscēt
imundus ſpū ſe elle pſen-
tur: quis ſuis flagicijs & faci-
noribus ſue indicatis: ſue ſi-
mulatis: eozq ſibi celebra-
tionē petita ab impudentib'
extorta: a pudentibus aucto-
res ſe vite ſceleſte imundeq
teſtant: Perhibent tamē in
abditis ſuis ſecretisq pene-
tralibus dare quedam bona
pcepta de moribus qbusdaz
velut electis ſacratis ſuis.
Quod ſi ita eſt: hoc ipſo cal-
lichor aduertenda eſt: & con-
uincenda malicia ſpirituū
noxiōꝝ. Tanta em̄ vī ſt eſt p
bitauis & caſtitatis: vt omnis
vel pene oīs ciuiſ laude mo-
ueat huāna natura: nec vſq
adeo ſit turpitudine vitioſa
vt totum amittat ſenſum ho-
nestatis. Proinde maligni-
tas demonum niſi alicubi ſe
quādmodū ſcriptum in no-
ſtris litteris nouimus trāſſi-
guret in angelos lucis: non
implet negocī deceptiōnis
Foris itaq populi celeber-
rimo ſtreptu impietas impu-
ra circuſonat: & intus pauci
caſtitas ſimulata vī ſonat.
Prebent ppalula pudēdis
& ſecreta laudandis. Decus
latet: & de decus patet. Ad
malum gerit: oēs concouat
ſpectatores: qd bonū dicit;
vix aliquos inuenit audito-
res. Laq honesta erubescē-
da ſunt: & in honesta glianda
Sed vbi hoc niſi in demoniū
temploſ: vbi niſi in fallacie di-
uerſorib: Illud em̄ ſit vt ho-
nestiores qui pauci ſunt ca-
piantur: hoc autem ne plus
res qui ſunt turpissimi corri-
gant. b. Ubi & q ſacrati cele-
bant audiebant caſtitatis pce-
pta: nescimus: an ipm tñ de-
lubꝝ vbi ſimulacrū illud lo-
catū ſpicebamus: vniuersi-
tateq ſluctes: & vbi quiesq
poterat ſtates: ludos q age-

rg dñs nō fulle
vgo. tercio q nō
fuit celeſtis vgo
fm eos. qſic p̄z
pouidu li. vj. de
fastis. & pſido-
rū. vii. ethimolo-
giaꝝ ca. vlti. be-
recyntia fuit idē
qđ terra ſue nu-
men terre. qua-
to quia aug. hic
exp̄mit deam de
qua loquitur di-
cēs. Celeſtis au-
diebant caſtitatę
rg ſequens lo-
quif de dea caſti-
tate que etiā dea
pudicitia vocat.
de qua etiā ang.
infra lib. vii. ca-
xx. in fine facit
mentōnem. Ita
aut̄ vocabat cele-
ſits virgo. q. inf
ſigna celi ē ſignū
virginis. pſe ſa-
cratos autem in-
telligit hic aug.
eos & eas qui ad
ſuendū huic fu-
erūt ſecretari. De
iſta aut̄ loquenti 2. Lox. II
aug. dicit ſe vi-
diſſe ſibi turpissi-
ma fuitia exhibe-
ri. vbi nō turpia
rep̄tabant. q. nō
poterat non em̄
aliq ſuq ve-
ra vel ficta crimi-
na imposuit ca-
ſtitati que rep̄n-
tari vel effigiori
poſſent ſicut de-
ione & aliq ſuq mul-
tis multa tā vera
& ficta criminis
reſitant. Et iōv̄
ſicer gratū obſe-
quiū di monib: vbi
turpissimi ex-
hibebant & come-
rbab. De turpis-
ſumis aut̄ q circa
deā iſta ſolebat
ſieri in tēplo loq-
tur iuuenialis li-
q. & dicit q multe
res ſueuerūt ea
vina ſua in tem-
plo ſuo ſpargere

III

sonos turpissimos a parte posteriori iuxta eam emittere. Unde dicit sic. Mauis pudicicie vere re cū pterie aram Noctibus hic possumus leccinas mūciturū. hic. i. mīgū. Effugiemus de lōgī sympho nubo implē sympho fīm bugi. dī. a sibilo. b. mutata in f. Et signat vno mō illuz sonū turpē supradīctū. et hoc vī brūl aug. innuere s. ea. iū. vbi dicit. spectabamus at repticios. audiebam⁹ symphonicos ⁊ ciro post addit. Oblectabam⁹ celesti virgini ⁊ berychynic nam symphonia ei ad celestē vīgū ne arreptici⁹ ad berychytiam pti neabant. Multo his turpiora narrantur inenāl q̄ cōsucuerū circa omni pudicicie seu castitatis fieri. q̄ ibi legēd⁹ curiositatem relinquo.

La. XXVII.

v Tr̄ ḡuis ip̄s ter tulli⁹ rē In b. c. confirmat aug⁹. qđ in p̄ce dēti ca. dīcerat ⁊ pbauerat. sc̄ q̄ dī. i. demones de lectrānī imundi cōs et volūt sibi exhiberi. ⁊ p̄mo facit qđ dīcū est sedo ibi. hāc ratiū. approbat faetū romanorū q̄ tu ad h̄ q̄ scēnos ludos p̄ q̄s exercebat turpis grauit̄ notauerit vt etiā dīcū fuit s. c. iū. Narrat sūt hic. b. augu.

bantur intentissimi spectabamus: intuentes alterna te conspectu: hinc meretrici am pompa: illunc virginēz deam: illā suppliciter adorari: ante illā turpia celebrari. Non ibi pudibūdos mimos nullā verecūdiorē scenicā vidimus: cuncta obscenitatis implebant officia. Sciebat virginali numīni quid placaret: et exhibebatur quod de templodominum matrona doctio: reportaret. Nonnulli le pudentiores auertebant faciem ab impuris motibus scenico: um: ⁊ artem flagitiū videre erubescētes furtina intentione discebant. Homi nibus namq̄ verecundaban tur ne auderent impudicos gestus ore libero cernere: s̄ multo minus audebant sa c̄ra eius q̄ venerabantur ca sto corde damnare. Hoc tamē palā descendū p̄bebatur ī templo: ad quod perpetrā dū saltē secretū querebatur in domo. Hirum nimium si vllus ibi erat pudor mortali um: quo humana flagicia nō libere hominēs committērent: que apud deos etiam religiose discerēt: iratos habituri nisi cītam exhibere curarent. Quis enī aliis spiritus occulto instinctu nequis simas agitat metes: ⁊ instat faciendis adulteriis: ⁊ pascitur factis: nisi qui etiam sacrī talibus oblectatur: constituens in templis simulacra demonum: amans in ludis simulacra virtutēz: susurrans in occulto verba iusticie: ad decipiendos etiā paucos bonos: frequētans ī apto inuitamēta nequicic: ad possidēdos innumerabiles malos. La. XXVII

v Tr̄ graui⁹ ⁊ philo sophus tertullius: edilis futurus: clamabat in auribus ciuitatis: inter ces

terā sui magistratus officia: sibi floram matrē ludorū celebitate placādā. Qui ludi tanto deuoti⁹: quāto turpi⁹ celebrari solēt. Diē in alio loco īā p̄sul in extremis picul ciuitatis: ⁊ ludos per hec di es factos neq̄ rem vllā q̄ ad placandos deos pertineret p̄tmissam: quasi nō satius erat tales deos irritare tem porātia q̄ placare luxuria: ⁊ eos honestate etiā ad inimiciias puocare q̄ tāta deformitate lenire. Neq̄ enī grāvius fuerāt q̄libet crudelissima immanitate nocituri homines: ppter q̄s placabant q̄ nocebāt t̄pī cum viciōsitate fedissima placare. Qū quidē vt auertereſ qđ metuebat ab hoste in corpib⁹: eo mō dī p̄ciliabant: q̄ virt⁹ de bellareſ in mentib⁹ q̄ nō opponerent defensores op̄gnatorib⁹ meniū: nisi pri⁹ fierent expugnatores mox bonoz. Hāc talū numīni placationē petulatissimā: impurissimā: impudentissimā: nē q̄ssimā: imundissimā: cui⁹ aucto: es laudāda romane virtutis in doles honore priuavit: tribu amouit: agnouit turpes: fecit infames. Hanc inquā pudēdā vereq̄ religioni aduersandā ⁊ detestandā talū numīni placatōz: has fabulas in deos illecebros atq̄ criminosaſ: hec īḡmiosa deoz facta scelerate: turpiterq̄ p̄ficta: vel sceleratius turpissimā cōmissa: ocul⁹ ⁊ aurib⁹ publicis ciuitas rotā dicebat: hec cōmissa nūminib⁹ placere cernebat: et iō non solū illis exhibēda: s̄ sibi quoq̄ imitāda credebat Non illud nescio qđ velit bonū vel honestū: quod tam paucis: ⁊ tā occulite dicebat: si t̄si dicebat: vt magis ne in notesceret q̄s ne non fieret timeretur.

c. 4

de ludis flore dīc exhibitis. teste ⁊ auctor ludowīz tertullio tunc fūturo ⁊ postmo, dū facto edili. Ediles habebāt curam intra ciuitatē domoz seu editum. vi. s. ab igne preservarent ⁊ q̄ vicēt mūde et de ludis faciēdīs ⁊ de multis talib⁹. Ludi autē deoſ ſōre q̄. s. est dea ſōrū. ⁊ ſingulē cē mīnistra veneris et babere p̄tates ſuq̄ florib⁹. cuius festa celebrauit ſome tertio diem maj. vt p̄z ḡ ouidiū li. v. de ſōfis. in cui⁹ cultu vrebant ſtib⁹ diuferorum colōrum. quia flores habent fere omnes colorēs: ⁊ portabant cercos ac censos. vel quia ſlos ſplēder ſicut ignis. vel quia ſlūtis nocturna līcentia nostris. fz. ouidiū qui loquitur ī persona deoſ ſiore volēs innuere q̄ d nocte vācabat luxurie cultores eius. de nocte autē est vſus cereoz. De turpitudine eorum que ſiebāt in bonorem deoſ ſoris inuercunde loquitur iuuensis libro ſecundo ſicut ⁊ de his que ſiebant circa deam pudiciciam. Et q̄ ſucrunt. ludī turpes patet. quia ſicut narrat valerius libro ſecondo capitulo vltimo marco cōtione ludos floraſ. id est ludos deoſ ſiore. q̄s mēſtus edil ſaciebat

Liber

Spectante populus vi mīni ederent. i. pcederent ex
tra scena ad ludendū postulare erubuit. qd̄ cū cato co
gnouisset discessit s̄ rbeato. ne sui p̄ntia spectaculi co
suetudinem im/

pediret. quo abe
unte p̄fici mox
soc̄ reuocarunt
L̄n oīdi cœci
sat totū tronice
dices sic Turba
qd̄ cur bos cele
bier merecias lu
dos sc̄ flore. non
ex difficult̄ c̄ pe
titio fuit. nō est et
terris. i. crude
lito vel tristibus
nō est dea magna
p̄fessis. i. dea flo
ra. Uelut sua ple
beo sacra patere
choro. Et mones
eratis specie duz
floreat vrl. Lon
tēni spinā dū te
cidere rose. i. n̄tē
nis eras amilis cū
p̄diderit flore in
uenturis. i. bec
dea monet vnl flo
re inuenit. Dec
omidius.

La. XXXVIII

Bistorū
a immūdissimū tē.
In bocta. oīdit
b. auḡ et declaru
tis i b. li. qmūmū
irrōabilis culto
res deoꝝ insulta
bāt xp̄ianis. cuꝝ
christianū babe
ant a xp̄o leges
marie honestas.

La. XXIX.

a Ec poti
b us tē
piscē tē.
In b ca. horat
b. auḡ. romāos
a multis dīs ad
vnū decum cōver
sos. vt ḡueret
in bono occasio
nē sumites exōſe
sis in li isto.
b Illic c̄m nbi
nō vestalis fo
non lapis capitolinus tē. Per lapidem capitulo
līm̄ intelligit imoginē ionis. vel alius alterius dei.

B ista. L. XXVIII
a rū immūdissimā p
ptatū tartareo iu
go et societate penali erui p
xp̄i nomē hoīes; i luce salub
rime pictat̄ ab illa pniciōis
sime impietatis nocte trans
ferri querunt̄: et murmurat̄
iniq̄ et ingrati; et illo nefario
spū alti obstrictiūs oppisi
qt̄ p̄fli; suunt ad ecclesias ce
stis celebitate; honesta viri
usq̄ sexus discretōe; vbi au
diant̄; q̄ bene h̄ ad ipsō viue
re debeat; vtp̄ h̄c vitā bea
te semp̄ viuere mereant̄.
vbi sc̄ta scriptura iusticieq̄
doctrina de supioꝝ loco i cō
spectu oīm p̄sonat̄; et q̄ faci
unt audiat̄ ad p̄mīū; et q̄ non
faciūt audiat̄ ad iudicū; q̄ et
si venuit qd̄ talium p̄ceptoz̄
irritores; oīs eoz petulatā
aut repētīa imitatōe depo
nit; aut timore v̄ pudore cō
primūt. Ribil enīz eis turpe
ac flagicōsum spectandum
imitandūs p̄ponit; vbi ve
ri dei aut p̄cepta insinuant̄;
aut miracula narrant̄; aut do
na laudant̄ aut bōficia postu
lant̄.

La. XXIX.

b Ec poti p̄cupisce
o indoles romana
laudabilis; o p̄genies regloꝝ
scuolaz; scipionū; fabriō
rū; hec potius cōcupisce; h
ab illa turpisima vanitate et
fallacissima d̄monū maligni
tate discerne. Si qd̄ in telau
dabile naturaliter eminet; si
missi vera p̄ciate purgat̄ at
q̄ perficit impietate aut di
spersit et purit̄. Hunc iaz
einge quid sequaris; vt non
int̄ te sed in deo vero sine yl
lo errore lauderis. Tunc ei

vel deo qui vel que celebrabat̄ in capitolio. ibi c̄m erat
simulacra et templo deoꝝ multoꝝ sicut iouis iunonis
et aliorū magnorū. Pro tanto vero dicit vestalis fo
quia festa p̄ quaꝝ

tibi gloria popularis assuit:
sed occulto iudicio diuine p
uidentie; et Vera religio quā
eligeres defuit. Expergit
re: dies est: sicut expergita
es in quibusdam: de quoꝝ^z
virtute perfecta et pro fide
vera passionib⁹ gloriamur
qui v̄l̄oꝝ quaq̄ aduersus po
testates inimicissimas con
fligentes: easq̄ fortiter mori
endo vincentes sanguine no
bis hanc patriam peperere
suo. Ad hanc patriam te in
uitamus et exhortamus vt
eius adjiciatis numero ciui
um: cuius quodammodo a
sylum est vera remissio pec
catorum. Non audias dege
neres tuos christo christia
nis ve detrahentes: et accu
santes velut tempora mala
cum querant tempora qui
bus non sit quieta vita: s̄po
tius secura nequicia. Hecti
bi nunq̄ nec p̄ terrena pa
tria placuerunt. Hunc iam
celestem arripe pro qua mi
nimum laborabis: et in ea ye
raciter semperq̄ regnabis.
b Illici tibi non vestalis fo
cus: nō lapis capitolinus: s̄
deus vñus et verus: qui ncc
metas rerum nec tempora
ponet: imperiū sine fine da
bit. Molideos falsos fallaces
q̄ requirere: abiūce potius
atq̄ contemne in verazemi
tans libertatem. Non sunt
dū: maligni sunt spiritus qui
bus eterna tua felicitas pe
na cīf. Non tam iunotroia
nis a quibus carnalem or
ginem ducis arces videtur
inuidisse romanos: quiaꝝ isti
d̄mōes q̄sadbuc dōspuras
omni generib⁹ sedes iui
dent sempernas. Et tu ipso d

c Non tam iu
no troiam. tē.
De ira iunonis
contra troenos
dici supra libro
primo capitulo
tertio

d E tu ipso
parva et parte.
tē. Hoc dicit.
quia ipso scilicet roma notuit scenicos. non m̄ i ro
to recte d̄ talib⁹ iudicavit. q̄ iudicis scēt̄ cos placauit

Dicitur et G. M. 10. 12.
Icos soli dū a xp̄o
m̄ v̄p̄ plenaria
q̄m̄b̄ ley a xp̄o
3. vñus dñs

nisi parua ex parte de talibus spiritibus iudi-
casti: quando ludis eos placasti: tūq; quos ho-
mines eisdem ludis fecisti: infames esse vo-
lueristi: Patere asseri libertatem tuam aduer-
sus immundos spiritus: qui tuis ceruicibus si-
posuerant sacrandam sibi et celebrandā igno-
miniaz suā. Auctores criminū diuinorum remo-
uisti ab honorib; tuis: suplica do vero ut a re-
moueat illos deos qd; delectantur criminib; suis.
Sive veris qd; ignominiosissimum est: sive falsis
quod maliciosissimum est. Bene qd; tua spon-
te histriōibus et senicis societatem ciuitatis
patere noluisti: euigila plenius: nullo modo
hīs artibus placatur diuina maiestas: quibus
humana dignitas inquinatur. Quo igit; pa-
cto deos qui talibus delectantur obsequijs ha-
beri putas in numero sanctorum celestium po-
testatum: cum homines qd; quos eadem agun-
tur obsequia: nō putasti hīdos in numero qd;
cīq; cuiū romanorū: Incompatibil' supna ē ci-
uitas clario: vbi victoria veritas: vbi digni-
tas sanctitas: vbi pars felicitas: vbi vita eter-
nitas. Multominus habet in sua societate ta-
les deos: si tu in tua tales hīos habere eru-
biuisti. Prōinde si ad beatā peruenire deside-
ras ciuitatē: deuita demonū societatem. indi-
gne ab honestis colunt: qui p; turpes placant.
Sic isti a tua societate remoueant purgatōe

e. Remo xpiana: quō illa tua dignitate remoti sunt no-
ti sunt nota: ratione censoria. De bonis aut carnalib; qd;
nō celsiora, solis mali perfrui volunt: et de malis carnalib;
tē. Notarō bus que sola perpeti nolunt: qd; neq; in his ha-
celsiora ē in-
beant quā putantur habere isti demones potes-
tū sed scue. Statē: quāq; si haberent deberem' potius ista
rum. et pe-
cōtemnere: qd; ppter ista illos colere. et eos co-
nale multū lendo ad ea qd; nobis inuident guenire nō pos-
est: nō enī se. Tū nec in istis eos hoc valere qd; hi putat
ponit p; u-
dicio labiorū solutionis. modus.

Explicitus est liber secundus.

Incipiunt capitula tertij libri.

i. De aduersitatibus quas soli mali me-
tuunt: et quas semper passus est mu-
dus cum deos coleret.
ii. An dīs qui et a romanis et a grecis simi-
liter colebantur causas habuerint:
quibus ilium patarentur excidere.
iii. Non potuisse defendi deos paridis ad
ulterio quod inter ipso traditur fre-
quentatum.

- iv. De sententia varoq; quā utile esse
dixit ut se homines dīs genitos me-
tiantur.
- v. Non probari qd; dī adulteriu3 paridis
punierint: quod in matre romuli nō
vlti sunt.
- vi. De parricidio romuli quod dī nō vlt
dicarunt.
- vii. De euersione ilij quod dux marij sum-
bra excidit.
- viii. An debuerit dīs iliacis romā cōmitti.
- ix. An illā pacē que sub nome regno fuit
deos prestitisse credendum sit.
- x. An optandum fuerit qd; tanta belloq; ra-
bie romanorum augeref imperium
cum eo studio quo sub numis auctū
est: et quietū esse potuit et tutum.
- xi. De simulacro cumani apollinis cuius
sletus creditus est cladem grecorū
quibus opitularī nō poterat idicare.
- xii. Quātossibi deos romā ppter stitu-
tionem nume adiecerint quoq; eos
numerofitas nihil adiuvuerit.
- xiii. Quo iure quo federe romā obtinue-
re prima coniugia.
- xiv. De impietate belli qd; albanis romā
intulerunt: et de victoria dominandi
libidine adepta.
- xv. Qualis romanorum regum vita atq;
exitus fuerit.
- xvi. De primis apud romanos consulibus
qd; alter alterq; patria pepulit. moxq;
rome post atrocissima parricidia et
vulnerato interij hoste vulnerat.
- xvii. Post initia consularis imperij quibus
malis vexata fuerit romana respub-
lica: dīs non opitulantibus quos co-
lebant.
- xviii. Quantis clades romanos sub bellis pu-
nicis triuerint frustra deorum presu-
dīs expeditis.
- xix. De afflictione belli punici secundi quo
vires viriusq; partis cōsumpte sunt.
- xx. De exitio saguntinorū quibus pro-
pter romanorum amicicaz pereun-
tibus dī romā auxilium non tule-
runt.
- xxi. Qd; ingrata fuerit romana ciuitas sci-
pioniliberatori suo: et in quibus mo-
rib; egerit qd; eam salutis optimā
fuisse describit.
- xxii. De mithridatis edicto quo omnes ci-
ues romanos qui in traasiam inue-
nirētur iussit occidi.